

**NIECH ŻYJE RZĄD
ROBOTNICZY
I WŁOŚCIAŃSKI**

PROLETARJUSZE WSZYSTKICH KRAJÓW ŁĄCZCIE SIĘ!

Wydawca: Rada Naczelna P. P. S.

**NIECH ŻYJE
SOCJALIZM!**

WARSZAWA, UL. WARECKA NR. 7

REDAKCJA — tel. 5.06-70

DYREKCJA — 2.20-13

ADMINISTRACJA — 5-13-80

DRUKARNIA — 2.76-43

KONTO CZEKOWE W P.K.O. 175

Cena numeru 20 groszy

REDAKCJA przyjmuje interesantów od 11 pól do 3-ej po południu

Za swrot rękopisów Redakcja nie odpowiada.

ADMINISTRACJA czynna od 9-5 bez przerwy, w soboty do 3 popoł.

KASA czynna od 12 do 2-oi.

Opłata pocztowa uliszczona ryczałtem.

Warunki prenumeraty: w Warszawie z odnośnieniem miesięcznie zł. 5.40 bez odnośnienia zł. 4.70, na prowincji miesięcznie zł. 5.40, zagranicą zł. 8.—. Za zmianę adresu 50 gr.
Ceny ogłoszeń: Za wiersz wysokości 1 milimetra w tekście gr. 50, zwyczajne gr. 20, nekrologi do 60 mm. gr. 20, powyżej 60 mm. gr. 30, drobne za wyraz 20 gr. Poszukiwanie i zaofiarowanie pracy bezpłatnie. Ogłoszenia tabelaryczne o 50 proc. drożej. Ogł. zagraniczne o 50 proc. drożej. Układ ogłoszeń w tekście 5-cio szpaltowy, układ zwyczajnych 10-cio szpaltowy. Za treść ogłoszeń Redakcja nie odpowiada

Wielka gra dyplomacji

Rozejrzyjmy się pokrótce w rozwoju wydarzeń.

Dn. 3-go lutego Rządy francuski i angielski porozumiały się co do wspólnej deklaracji, która miała charakter zaproszenia Niemiec do rokowań na podstawie platformy następującej:

By zapewnić Europie pokój, zawartoby trzy pakt regionalne: wschodni, środkowo-europejski, naziściwowany w Rzymie, i zachodni, regulujący sprawę zbrojeń. Oprócz tego zaprojektowano układ lotniczy tego rodzaju, że grupa państw sąsiedzkich zobowiązałyby się do przyścia z pomocą lotniczą jednemu z tych państw, zaatakowanemu przez inne. Niemcy musiałyby wrócić do Ligi Narodów. W razie urzeczywistnienia całego tego programu uchylonoby przepisy Traktatu Wersalskiego, ograniczające zbrojenia niemieckie.

Na tę deklarację Niemcy, po upływie 10 dni, dały odpowiedź bardzo znamienitą.

Co do projektowanych paktów, nie odpowiedziały ani słowa. Tak samo pominięły milczeniem sprawę powrotu do Ligi. Oświadczyły jedynie, że gruntownie zbadają propozycję londyńską. Niemcy zgodziły się natomiast na rokowania w sprawie układu lotniczego, ale w takiej formie, która zgóry przesądza fakt zbrojeń lotniczych Niemiec. Odpowiedź niemiecka brzmi: Jesteśmy gotowi, w zastrzeżeniu, użyć swych sił powietrznych, celem powstrzymania ewentualnych napaści na pokój. Niemcy wyzyskały więc deklarację londyńską w ten sposób, że same uznały się za równouprawnione w dziedzinie lotnictwa i same zalegalizowały, wbrew Traktatowi Wersalskiemu, swe zbrojenia powietrzne.

Jeszcze śmielej wypadł ustęp, dotyczący zbrojeń wojskowych. Ponieważ deklaracja londyńska nic nie wspominała o rozbrojeniu, lecz mówiła o uregulowaniu zbrojeń, Niemcy „wyręczyły” Francję i Anglię i w odpowiedzi swej oświadczają, że zbadają, w jaki sposób da się uniknąć w przyszłości niebezpieczeństwo wyścigu zbrojeń, powstałe stąd, że państwa potężnie uzbrojone nie wykonały przepisów traktatowych co do rozbrojenia. Niemcy więc z jednej strony atakują tu Anglię i Francję za zdradę Traktatu Wersalskiego, a z drugiej strony fakt własnych zbrojeń — wbrew Traktatowi — uznają za rzecz samą się przez się rozumiającą. Obietnica Londynu uchylenia przepisów Traktatu, ograniczających zbrojenia niemieckie, została w ten sposób w odpowiedzi niemieckiej poprostu ośmieszona.

Odpowiedź niemiecką zaniepokoiła Paryż a przedewszystkiem Moskwę. Rosja dostrzegła w odpowiedzi niemieckiej, godzącej się na rokowania w sprawie układu lotniczego, niebezpieczeństwo lokalnego porozumienia na Zachodzie z pominięciem Wschodu. Zakomunikowała tedy przez ambasadora swego w Londynie, że bezbezpieczeństwo winno być zagwarantowane we wszystkich częściach Europy i że powinno obejmować nietylko wielkie mocarstwa. Paryż dał znać w Londynie, że porozumienie londyńskie winno być traktowane jako całość i że nie można wyrwać z niego poszczególnych części. Rząd angielski miał podzielić to stanowisko i w tym duchu mają być skierowane do Niemiec dodatkowe oświadczenia i wyjaśnienia.

Taki jest stan obecny gry dyplomatycznej w Europie.

O co tu chodzi?

Od czasu, gdy słynny Protokół Genewski z r. 1924, oparty na trzech zasadach — bezpieczeństwo, arbitraż i rozbrojenie — upadł z winy konserwatywnego rządu angielskiego, Europa poszukuje formuły, która mogła zastąpić ten Protokół. Formułą taką upatruje się obecnie w układach regionalnych, które w sumie dałyby niewiele więcej to samo co Protokół, który miał obowiązywać wszystkie państwa, należące do Ligi Narodów. Ale, jeśli chodzi o Niemcy, to one są przeciwne zarówno powszechnemu układowi, jak układowi regionalnym, tworzącym pewną całość europejską, gdyż w jednym i drugim wypadku Niemcy byłyby pozbawione tej „swobody ruchów”, t. j. tych

możliwości zaborczych, bez których hitlerizm żyć nie może. Niemcy są za układami dwóch państw, jak np. układ polsko-niemiecki. Układ taki może mieć ostrze przeciw trzeciemu państwu, pozwala manewrować w polityce międzynarodowej, no i łatwiej... złamać.

Jeżeli wspólny front angielsko-francuski utrzyma się, co po wojnie światowej bodaj nie zdarzyło się jeszcze, a Rosja i Włochy podtrzymają ten front, to Niemcy nie będą mogły wykreślić się i będą musiały puścić farbę. Ze razem z Niemcami znajdzie się też Polska, manifestująca obecnie w Dreźnie i Berlinie przyjaźń z Hitlerem, wywołując „sanacji” tylko uczucie szczerej radości. (jmb.)

Godne przyjęcie „kata robotników wiedeńskich” w Paryżu

Na wezwanie socjalistów zebrały się w czwartek wieczorem w Paryżu w okolicach, przylegających do Dworca Wschodniego, tłumy manifestantów z zamiarem demonstrowania przeciwko kanclerzowi austriackiemu, Schuschniggowi. Władze zmobilizowały specjalną służbę policyjną, celem niedopuszczenia manifestantów na dworzec.

Przy rozpraszaniu tłumów doszło w kilku miejscach do incydentów. Aresztowano zgórą 800 osób. Na dworzec nie dopuszczono nawet fotografów, którzy ułokowali się naprzeciwko dworca na bulwarze strasburskim, aby dokonać

zdjęcia kanclerza w przejeździe.

Z aresztowanych wczoraj około dworca wschodniego 782 osób zatrzymano 3 osoby, które nie mogły wylegitymować się należycie. (PAT.)

Prasa paryska omawia szczegółowo cel wizyty kanclerza Schuschnigga w Paryżu.

„Oeuvre” pisze m. in., iż tematem rozmów kanclerza Schuschnigga z międzynarodowymi czynnikami francuskimi będzie również kwestja habsburska. Kanclerz Schuschnigg oświadczy prawdopodobnie

Walka socjalistów Belgji

Uchwały nadzwyczajnego Kongresu

Kongres Belgijskiej Partii Robotniczej który miał zdecydować o stanowisku socjalistów wobec zakazu rządowego urządzania w dniu 24 b. m. manifestacji, trwał w czwartek do późnego wieczoru. W wyniku obrad postanowiono nie odwoływać się do strajku generalnego tak jak to pierwotnie zamierzano, lecz wycofać swoich delegatów z narodowej komisji pracy i domagać się rozwiązania

parlamentu oraz rozpisania nowych wyborów. Dymisja delegatów socjalistycznych z komisji pracy posiada duże znaczenie, gdyż temsamem traci ta komisja rację bytu. Komisja ta utworzona została przed trzema tygodniami i zapobiegła wówczas wybuchowi strajku generalnego w górnictwie. W chwili obecnej sprawa strajku górników staje się wobec tego znów aktualną. (PAT.)

Górnicy w okupowanej kopalni grożą zbiorowym samobójstwem

Strajk głodowy i okupacyjny na kop. „Szczęście Luizy” trwa w dal-

szym ciągu. Strajkujący w czwartym dniu głodówki są silnie osłabieni. Leżą oni bez ruchu w ganku, obok szybu głównego.

Jednego ze strajkujących spowodu zupełnego wyczerpania wyniesiono na powierzchnię. Kilku bardziej osłabionych górników trzyma się tylko wysiłkiem woli.

Strajkujący zapowiadają, że w razie przedłużania zatargu przez władze, udadzą się w miejsca pozbawione zupełnie tlenu i w ten sposób popelnia zbiorowe samobójstwo.

Sąd Apelacyjny ma wydać dziś orzeczenie w sprawie uchylenia wyroku o ogłoszeniu upadłości kopalni.

Przedstawiciel naszego pisma i Centr. Zw. Górników odwiedzili wczoraj głodujących górników.

SZCZEGÓŁY O PRZEBIEGU AKCJI STRAJKOWEJ NA KOPALNI „SZCZĘŚCIE LUIZY”, PODAJEMY NA STR. 2-EJ.

Nieprzytomna awantura włoska

Rokowania rozbite. — Nieustępliwe stanowisko Abisynji. — Japonja przeciwko Włochom

ROZBICIE ROKOWAŃ.

Korespondent „Daily Telegraph” donosi z Addis - Abeba: Rokowania włosko-abisynijskie o utworzeniu strefy neutralnej pomiędzy Ualal i Gerlogubi, gdzie doszło ostatnio do zająć zbrojnych nie posunęły się naprzód. Rząd abisynijski wystosuje nową notę, aby uzyskać przyspieszenie rozstrzygnięcia sporu i domagać się będzie powołania sądu rozjemczego. Rząd abisynijski jest poinformowany o ekspedycji sił zbrojnych włoskich i amunicji do Afryki Wschodniej, ale nie przedsiębierze żadnych zarządzeń w odpowiedzi na to, chcąc w ten sposób złożyć wobec Ligi Narodów odpowiedzialność za wydarzenia na Włochy i obarczyć Ligę troską o uregulowanie sprawy.

NOWE BATALJONY WŁOSKIE JADĄ DO AFRYKI

Wczoraj odplynęła do Afryki Wschodniej statek „Vulcanio”, na którym odjechał oddział wojsk technicznych i sanitarnych w liczbie 700 ludzi, oraz grupa robotników w liczbie 400 ludzi z różnych zawodów technicznych. Na statku tym udał się również do Afryki dowódca afrykańskiego korpusu ekspedycyjnego gen. Graziani. „Vulcanio” zabierze po drodze w Messynie 1000 żołnierzy. Dziś spodziewany jest odjazd 2500 ludzi ze zmobilizowanej dywizji „Peloritana”. (PAT.)

ABISYNJA NIE BOI SIĘ WOJSK WŁOSKICH.

Prasa zagraniczna donosi, że Ras Tafari, cesarz Abisynji, udzielił wywiadu korespondentowi „United Press”. Cesarz zapewnia, że uczyni wszystko, co w

jego mocy, aby wykonać umowę genewską i osiągnąć porozumienie z Włochami co do wyznaczenia pasa neutralnego między obu krajami. Ale żadnych dalszych rozmów nie przyjmie. Mobilizacji włoskich dywizji nie uważa on za ułatwienie tych rokowań, do których przystąpił z najlepszą wolą i wiarą. Ale mimo to czeka spokojnie dalszego rozwoju wypadków. Rząd jego nie wydał żadnych dyspozycji wojskowych w odpowiedzi na włoskie mobilizacje. Najpierw dlatego, że wojska, stojące w pogotowiu w obu granicznych prowincjach Harar i Bari są całkowicie wystarczające dla odparcia wszelkich ataków. Powtóre zaś dlatego, że teraz właśnie w południowej Abisynji rozpoczynają się takie upały, jakich nawet najbardziej zahartowane wojska krajowe znieść bezkarnie nie mogą.

ZBROJNA POMOC JAPONJI DLA ABISYNJI

Ambasador Japonji w Rzymie udzielił korespondentowi agencji Reutersa wywiadu, w którym stwierdza, iż nie ulega wątpliwości, że w razie rozpoczęcia kroków nieprzyjacielskich między Abisynją a Włochami, JAPONJA W JAKIKOLWIEK SPOSOB UDZIELI POMOCY ABISYNJI (PAT.)

FASZYZM WŁOSKI MOŻE SKRECIĆ KARK NA ABISYŃSKIEJ HISTORJI

„I.K.C.” donosi: Zarówno obie dywizje włoskie, jak bataljony ochotników z milicji faszystowskiej, płyną już pod równik ku granicom Abisynji. Nie warto słuchać różnych gadanin prasowych, że to nic nie znaczy. Żaden rząd na świecie, a tem mniej dyktatorski, nie robi ta-

kich rzeczy na wiatr, tylko dla pustej rozrywki.

Ekspedycja włoska do Abisynji już w tej chwili musi kosztować dziesiątki milionów lirów, zwiększając jeszcze bardziej i tak beznadziejny deficyt budżetu włoskiego. Wysłanie dwóch pełnych dywizji i kilku bataljonów milicji faszystowskich, zapewne dla pilnowania tamtych dywizji, nie wynika z pewnością z nadmiaru sił, energii, pieniędzy i wszelkich innych środków, ale z czegoś całkiem przeciwnego. Mianowicie z konieczności szukania i znalezienia za wszelką cenę jakiegoś sukcesu, któryby usprawiedliwił dotychczasowe trwanie dyk-

tatury i uzasadniał je na przyszłość.

Włochy są mocno przegrzanym kotłem. Otwarcie jakichś wentyli jest tam koniecznością poprostu życiową. Ze jednak wentyle te otwierają się właśnie w stronę Abisynji, gdzie jest bardzo gorąco i gdzie przegrzana para włoska może się tylko jeszcze bardziej przegrzać, to inna sprawa. Wynika ona z konfiguracji warunków politycznych ogólnych, która dla ekspansji włoskiej tylko w stronę Abisynji otwiera drogę mniejszego oporu. Nie zmienia to faktu, że i ten najmniejszy opór może snadno okazać się bardzo wielkim i siły włoskie o wiele przekraczającym.

Mussolini stracił głowę

Wojna gospodarcza z całym światem

Nieprzytomny zakaz wwozu do Włoch wywołał zupełny chaos na rynkach włoskich. Aparat państwowy wogóle nie wie, jak wykonać zarządzenia Mussoliniego. W portach włoskich np. zatrzymano transporty węgla polskiego, które zostały wysłane przed wydaniem zakazu. Zatrzymano również inne produkty polskie, mimo, że bilans handlowy Włoch

z Polską nie jest ujemny. Mussolini twierdzi, że Włochy mają dosyć własnego węgla i bogactw naturalnych i nie potrzebują importu zagranicznego. Jest to naturalnie nieprawdą, gdyż Mussolini kilka miesięcy temu zapewniał o ubóstwie Włoch właśnie w dziedzinie surowców, ale dyktatorzy mają krótką pamięć.

Umarli szybko jadą...

Premjer Lerroux, który jest przywódcą partii „radikalnej” parlamentu, zawiadomił Gil Roblesa, przywódcy faszystujących „katolików”, iż radykali popra-

wioszek w sprawie oskarżenia b. premjera Azany, oraz Cesaro Quiroga o kontrabandę broni. (PAT.)

Walka o 6-godzinny dzień pracy w górnictwie będzie trwała aż do zwycięstwa

Nasza rozmowa z tow. J. Stańczykiem

W prasie codziennej ukazał się wywiad udzielony przedstawicielom prasy przez dyr. Klotta o stosunkach w przemyśle na Górnym Śląsku. P. Klott poświęcił specjalną uwagę stosunkom w górnictwie, a zwłaszcza zwrócił pewne wyrażenia na temat postawianego przez Centralny Związek Górników żądania skrócenia czasu pracy. W związku z tym wywiadem zwróciłem się o wyjaśnienia do sekretarza generalnego Centralnego Związku Górników, tow. Stańczyka, który oświadczył, co następuje:

P. Klott stwierdza masowy wzrost bezrobocia w górnictwie i niebezpieczeństwo dalszych masowych redukcji robotników. Środek przeciwdziałania no wemu wzrostowi bezrobocia, widzi p. dyrektor Klott w dalszym zastosowaniu urlopów turnusowych.

Dalej przyczynę wzrastającego bezrobocia w górnictwie widzi p. Klott w zmniejszonym rynku zbytu zagranicą i we wzroście wydobywa. W końcu twierdzi, że postawione przez nasz związek żądanie skrócenia czasu pracy w górnictwie do 6 godzin jest trudne do przeprowadzenia, bo skrócenie czasu pracy podniosłoby koszty wydobywa i zmusiłoby do przeprowadzenia niezmiernie skomplikowanej konstrukcji systemu ubezpieczeń (?).

Musimy wyrazić zdziwienie, że p. dyrektor Klott mógł zgóry zająć stanowisko przeciwko skróceniu czasu pracy i przyjąć w ten sposób na koszt rządu następstwa, jakie mogą wynikać z uporu przemysłowców wobec tego żądania.

Pozatem twierdzenia p. dyr. Klotta nie są ścisłe, bo w r. 1934 wydobywa wę gła wzrosło blisko o 2 miliony ton, a równocześnie liczba robotników zmalała, wzrosły również rozmiary urlopów turnusowych.

Nieprawdą jest również, że przy skróceniu czasu pracy do 6 godzin przy utrzymaniu obecnych płac wzrosną koszty wydobywa.

Przecie wiadomo jest, że równomiernie do wzrostu wydobywa obniżała się gwałtownie płaca robotnika w kosztach wydobywa tony węgla. Wydobywa wzrosło w ostatnich latach o 50 kilka procent, a płaca w kosztach wydobywa spadła o mniej więcej 40 proc.

Myli się p. Klott, jeżeli sądzi, że prze mysłowcy utrzymają wydajność pracy na obecnym poziomie; przecie wiadomym jest, że dają, i to skutecznie — do dalszej koncentracji wydobywa na najlepszych oddziałach i kopalniach.

Idąc w tem tempie, mogą łatwo doprowadzić wydajność pracy do 2 i pół tony dziennie na jednego robotnika.

Nie możemy zrozumieć, co miał na myśli p. dyrektor, mówiąc o potrzebie reformy ubezpieczeń przy skróceniu czasu pracy, bo naszym zdaniem ta potrzeba zachodzi, ale tylko w tym wypadku, gdy czas pracy nie zostanie skrócony i gdy będą zastosowane w większych rozmiarach urlopy turnusowe.

Dzisiaj przecie powstał tego rodzaju stan, że na skutek świątówek i urlopów turnusowych opłaty robotników na świadczenia socjalne dochodzą do 30% płacy miesięcznej.

Nie mogę sobie wyobrazić możliwości zastosowania urlopów turnusowych w większym rozmiarach, niż obecnie, bo w tym wypadku wzrosłyby nie tylko opłaty ubezpieczeniowe, ale robotnicy nie mogliby poprostu egzystować.

Już dzisiaj urlopy turnusowe wynoszą przeciętnie trzy miesiące w roku. Czy p. dyrektor Klott wyobraża sobie możliwość przedłużenia tych urlopów np. do czterech lub pięciu miesięcy rocznie? Czy jest możliwe, aby robotnik przy obecnej płacy otrzymanej za 7 miesięcy, mógł przeżyć 12?

Z tych przedewszystkiem względów C. Z. G. postawił żądanie skrócenia czasu pracy, chcąc przez to zapobiec obniżce ogólnych miesięcznych dochodów robotniczych, jakoby musiała nastąpić wskutek zastosowania dalszych urlo-

pów turnusowych, jako środka przeciwko wzrostowi bezrobocia — i położyć kres zamykaniu kopalni i koncentracji wydobywa, a zatem — dalszemu wzrostowi wydajności i konieczności redukcji nowych górników.

Jak widzimy z wywiadu p. dyr. Klotta, będziemy mieli przeciwko sobie w

walce o skrócenie czasu pracy także widać, jesteśmy jednak przekonani, że mając słuszną po swojej stronie i reprezentując dobrze pojęty interes górnictwa, oparci o solidarną wolę zagrożonych bezrobociem górników — walkę tę przeprowadzimy do zwycięskiego końca.

W podziemiach kopalni „Szczęście Luizy“

Czarny strajk w obronie warsztatu pracy

(Od własnego koresp.)

Czarny strajk w kopalni „Szczęście Luizy“! krzyczą do nas szpalty dzienników porannych. Strajk głodowy... ostatnia deska ratunku zrozpaczonych górników, którym chcą wydrzeć ich warsztaty pracy i skazać na poniewierkę bezrobocia.

Ulicami Katowic płynie codzienne szare życie zwykłym tempem, jak zawsze gorączkowe i bardzo ruchliwe. Słońce osusza chodniki i szeroką jezdnię z resztek śnieżnej szarugi. Eleganckie auta suną rzędem, odwołując dyrektorów, inżynierów do olbrzymich gmachów reprezentacyjnych ciężkiego przemysłu. To, że tuż pod Katowicami już trzeci dzień głodują górnicy w walce o pracę i kawałek chleba — nie obchodzi ich wiele. Oni czują za sobą władzę i cały aparat bezpieczeństwa publicznego. Czy to poraz pierwszy górnicy prowadzą strajk głodowy?

Wybieram się na teren kopalni, gdzie w podziemiach około stu robotników czeka na wynik swej akcji. W Szopienicach widać tu i owdzie grupki ludzi, omawiających żywo strajk. Wszyscy są po stronie strajkujących. Wspólna niedola wyrobiła w nich zrozumienie rozpaczliwej akcji.

Zdaleka już widać główny szyb kopalni, stojący na wzniesieniu. Przed parkanem szybu tłoczą się kobiety i dzieci, zaniepokojone losom swych najbliższych. Policja nie dopuszcza nikogo do szybu. Żywność, przyniesioną przez rodziny strajkujących, muszą żony i dzieci odnieść zpowrotem, gdyż strajkujący nie przyjmują nic. Albo praca, albo śmierć — takie jest ich hasło...

Podchodzę do szybu i rozglądam się wokół. Widok jest niezwykły. Dookoła mnie wyrasta olbrzymi las kominów kopalnianych i fabrycznych. Od Sosnowca, Czeladzi aż hen za Katowice — wszędzie komin, komin... Niektóre sterzą jak potwornie wielkie palce ku niebu — martwe, bez życia. Są to kominy za-

trzymanych warsztatów pracy. Tu i owdzie sypie się z kominów gęsty, czarny dym, zasnuwając nieboskłon zasłoną brudnej mgły. Podemną ściele się wielka osada przemysłowa Rożdzień - Szopienice, w lewo — jakby żywo zrośnięta z Szopienicami — Mała Dąbrówka. W głębokich brzdach tuł się niekiedy ubogie lepianki bezrobotnych, zbite ze zginiłych desek. Tu mieszkają ci, którzy już zrezygnowali...

Dopytuję się o tow. Waszaka, doświadzonego bojownika spraw robotniczych, przewodniczącego rady zakładowej. Przychodzi do mnie, jak zwykle, z uśmiechem na szczupłej twarzy. Przez całe życie pędził go z jednej do drugiej kopalni za sprawy robotnicze, aż osiadł na tej małej kopalni, gdzie praca jest niewdzięczna i zarobek marny.

— Jak wygląda sprawa? — pytam się.

— Dobrze, wytrzymałem! — oświadcza, udzielając mi zaraz szczegółów o akcji. Kopalnia nasza istnieje zaledwie 3 lata — mówi — jest to jedna z bardzo nielicznych małych kopalni na G. Śląsku. Załoga wynosi 130 ludzi. Kopalnia posiada trzy pokłady węgla. W eksploatacji znajduje się pokład 4-metrowej grubości, poniżej znajduje się pokład grubości 8 metrów i trzeci — grubości 3 metrów. Kopalnia może pracować jeszcze kilkanaście lat.

— Jak doszło do czarnego strajku? — pytam.

— Po ogłoszeniu wyroku o upadłości kopalni zebrała się załoga, która po wysłuchaniu w milczeniu sprawozdania delegacji Rady Zakładowej, zjechała na dół, rozpoczynając strajk głodowy. Nie padło ani jedno słowo o strajku. W grobowym milczeniu, jakby pod wewnętrzny nakaz, schodziła pierwsza zmiana w podziemia. Rano poszła śladem pierwszej zmiana druga. Trzecią zmianę zatrzymał oddział policji.

Tow. Waszak jest nitka, łączącą strajkujących z powierzchnią. Wybiera się

Przełom na rzekach

Utrzymujące się od kilku dni ciepło przy pogodnym stanie nieba spowodowało przełom na rzekach Polski południowej i środkowej.

Na Dunajcu, Sanie, Wiśle, Bugu, Pilicy i Warcie lody ruszyły. Na rzekach tworzą się chwilowe zatory, które na szczęście spokojnie spływają. Na Wiśle koło Tarchomina pod Warszawą utworzył się zator, który powoduje nagłą zmiany poziomu wody. Niebezpieczeństwa niema.

Zatory, jakie utworzyły się na Wiśle

pod Zawichostem i pod Puławami, spłynęły.

Na Bugu pod Wyszkiem lody ruszyły.

Groźniejszy zator, długości pół kilometra, utworzył się na Pilicy pod Warką, o 6 km. poniżej mostu na rzece. Wobec spiętrzenia wody i groźby powodzi zarządzono ewakuację mieszkańców nadbrzeżnych. (Press).

NA WIŚLE I WIEPRZU W LUBELSKIM.

Z Lublina donoszą do agencji Press: Zator lodowy na Wiśle uszkodził most pod Anzopolem. Zator spłynął, most prowizorycznie naprawiono.

Wieprz pod Dęblinem wylał na znacznej przestrzeni wskutek utworzenia się zatoru lodowego. Woda dotarła do szosy bobrownickiej. (Press).

W WARSZAWIE.

Stan wody na Wiśle w Warszawie wczoraj o godz. 12,30 wynosił 2 m. 26 cm. Lodu na rzece nie było. O godz. 13-ej ruszyła z góry gęsta kora. Daje się odczuwać przybór wody, który o godzinie 13,30 wynosił 2 m. 40 cm.

Dalsze tendencje wzrastania poziomu. (PAT.)

Taraszkiewicz żyje

Agencja sowiecka „Tass“ donosi: Według informacji zebranych przez „Tassa“ wiadomości rozpowszechniane przez prasę polską na temat aresztowania i rozstrzelania w Mińsku znanego działacza politycznego białoruskiego, Taraszkiewicza, nie odpowiadają prawdzie. (PAT.)

Wczoraj już podaliśmy informację, że wiadomość o rozstrzelaniu Br. Taraszkiewicza okazała się fałszywą. Urzędowy komunikat sowiecki potwierdza tę naszą informację.

Pokwitowania

Wanda Wołkówna: na fundusz im. Bol. Limanowskiego 22,50; na fundusz im. Józefa Kwiatka 2,50.

NA FUNDUSZ PRASOWY.

Zamiast kwiatów na grób Bolesława Limanowskiego grono towarzyszy w Gorlicach zł. 20.

NA FUNDUSZ PRASOWY „ROBOTNIKA“.

H. G. zł. 60.

NA ROBOTNICZE TOWARZYSTWO PRZYJACIÓŁ DZIECI.

Dla uczczenia pamięci Bolesława Limanowskiego—tow. Adamowicz zł. 5.—

Pastor skazany na więzienie

Sąd wyjątkowy w Kolonii rozpatrywał sprawę pastora w Bornheim, który w sierpniu ub. roku, a więc na krótko przed wyborem Hitlera na wodza Rzeszy, „w sposób uwłaczający wyrażał się o kanclerzu i o rządzie Rzeszy“.

Pomiędzy innymi pastor miał powiedzieć: „Pod obecnym rządem pogąbstwo większe jest, aniżeli pod rządami komunistycznymi“.

Sąd skazał pastora na rok więzienia. Prokurator domagał się dwóch lat.

Co dała pierwsza klasa

W piątek, 22 b. m. zakończyło się ciągnięcie I-ej klasy 32-ej Loterii Państwowej. Jako w dniu ostatnim — numerowi 161896, na który padła pierwsza najmniejsza wygrana w kwocie 50 zł., przypadło w udziale 100.000 zł.

Numer ten sprzedała jedna z kolektur lwowskich czterem osobom, mianowicie: pannie Sz., panom A. T. i M. J., wszystkim zamieszkałym we Lwowie, oraz p. M. A., mieszkańcowi Jarosławia. Każda z tych osób posiada po jednej ćwiartce szczęśliwego losu, otrzymuje więc naczysto 20.000 złotych. Wszyscy ci gracze grają na Loterii Państwowej już od dłuższego czasu i stale na ten sam numer; wytrwałość ich została sowiecie nagrodzona.

Zł. 50.000, które dnia 21 lutego padły na nr. 5695, wygrali drobni kupecy i rzemieślnicy łódzcy, również stali gracze loteryjni.

Pozatem wylosowano jedną wygraną 20.000 zł., pięć po 10.000 zł., dziesięć po 5.000 zł. i mnóstwo pomniejszych.

Właściciele 29768-ju ćwiartek, na których numery padły wygrane po 50 zł., będą mogli bez żadnych dla siebie kosztów, za tę właśnie wygraną, stanowiącą jakby dawną „stawkę“, otrzymać te same numery losów do klasy II-ej. Może właśnie im uśmiechnie się szczęście.

Robotnicy popierają swoje pismo codzienne

Sprawa bezpieczeństwa na Zachodzie i Wschodzie

Simon jedzie do Berlina, Paryża, Warszawy i Moskwy?

Na temat obecnych narad angielsko-francuskich „Times“ pisze, że w sprawie paktów wzajemnej pomocy na wschodzie, to stanowisko Wielkiej Brytanii polegać ma na tem, że w znacznym stopniu sprawa ta załatwiona jest już przez pakt nieagresji, zawarte pomiędzy Polską a Niemcami z jednej strony oraz Polską i ZSSR z drugiej, a także przez dodatkowe umowy locarneńskie. Ponadto, ponieważ Rząd niemiecki wyraził gotowość zawarcia paktów o nieagresji ze wszystkimi sąsiadami Rzeszy, uważane jest za celowe rozważanie możliwości zawarcia przez Niemcy podobnych paktów z Litwą i Czechosłowacją. Innymi słowami, Anglia nie ma żadnej ochoty angażować się w sprawę t. zw. bezpieczeństwa na Wschodzie.

„Daily Herald“ uważa za rzecz najzupełniej pewną, że w ciągu najbliższych dni Rząd sowiecki oficjalnie zaprosi ministra Simona do Moskwy i że zaproszenie to zostanie przyjęte. Sir John Simon zatrzyma się prawdopodobnie w Warszawie, a w drodze powrotnej także w Pradze. Dziennik przypominia, że od r. 1917 żaden minister angielski nie był w Rosji i nazywa obecną wizytę wydarzeniem historycznym. (PAT.)

Paryski korespondent Niemieckiego Biura Informacyjnego donosi, że w kołach francuskich utrwała się przekonanie, że wizyta min. spraw zagr. W. Brytanii w Berlinie, Warszawie i Moskwie nadałaby szerszy charakter układom londyńskim. (PAT.)

Ekspedycja ratunkowa sama zaginęła

Z Archangielska donoszą, że poszukiwania zaginionej ekspedycji ratunkowej, która w dniu 19 b. m. wyruszyła z Archangielska na nartach z zamiarem dotarcia do tundry, w której lądować musiał lóntik Gołubiew, pozostały bez rezultatu.

Wczoraj przywieziono samolotem do Archangielska mechanika Kuzniecowa, pozostawionego przez Gołubiewa przy uszkodzonym samolocie. Kuzniecowa

znajduje się w stanie zupełnego wyczerpania i umieszczony został w szpitalu. Samolot Gołubiewa został naprawiony przez mechaników, wysłanych drogą powietrzną do tundry, w której lądował Gołubiew i przybędzie prawdopodobnie dziś do Archangielska. W poszukiwaniach zaginionej samolotu brało udział 10 lotników, 200 narcarzy i silny oddział wojska. (ATE).

„Zgodnie z regulaminem“

żandarmerja zabiła 5 chłopów i raniła 3

Minister spraw wewnętrznych Jugosławii, Popowicz, złożył oświadczenie, w którym podkreślił, iż w następstwie głośniejszych rozruchów w miejscowości Sibinje (pisałiśmy o tem obszernie) wydał polecenie przeprowadzenia śledztwa przez władze administracyjne i sądowe. Na wiadomość o wszczęciu dochodzenia, do miejscowości Bred udala się dn. 20 b. m. rano 200 chłopów, domagając się

bezwartunkowego uwolnienia aresztowanych. Władze zatrzymały chłopów przed miastem, wzywając ich do rozejścia się, w odpowiedzi na co posypali się strażą i rewolwerowe. (Tak twierdzi policja). W myśl regulaminu żandarmi zrobili użytek z broni, zabijając 5 osób i raniąc 3. Minister oświadczył, że wydane zostały w stosunku do winnych odpowiednie zarządzenia. (PAT.)

Ubezpieczalnia Społeczna w Warszawie chce stworzyć kastę parjasów

II.

Wczoraj zamieściliśmy pierwszą część artykułu, podpisanego „Sigma”, a omawiającego sprawę „reform” ubezpieczeniowych p. Jastrzębskiego z lekarskiego punktu widzenia. Cześć, drukowana przez nas dzisiaj, artykułu uzupełnia tamtą część pierwszą.

Red.

Natomiast usuwa się spod dyskusji i jest zgoda nie do przyjęcia strona moralna tej umowy, jej wręcz bezprzykładnie wrogie nastawienie w stosunku do lekarza, którego usiłuje ona pozbawić praw podstawowych obywatela, wypływających z Konstytucji i postawie poza nawiasem ustawy o ochronie pracy. Ten zamach na uprawnienia cywilne i ogólnoludzkie, będące udziałem każdego szanowanego członka społeczeństwa, musi do żywego obrażać elementarne choćby poczucie słuszności.

I tak w myśl pisemnych warunków Ubezpieczalni, „lekarz domowy” winien: 1) zamieszkiwać w wyznaczonym terenie, 2) rozciągać opiekę lekarską nad ubezpieczonymi z tego terenu i 3) przyjmować chorych w swoim mieszkaniu. Przy zawieraniu umowy wyjaśniono, że „lekarz domowy” musi obsłużyć wszystkich chorych, zgłoszonych na terenie i przybywających osobiste do mieszkania lekarza, że musi w wypadkach nagłych nieść bezwzględną pomoc dniem i nocą u siebie i w terenie, że musi tu być stale obecny i nikomu z uprawnionych w żadnym wypadku i o żadnej porze porady ni pomocy odmówić nie może.

Innymi słowy: przez okrągłą dobę, pełnych 24 godzin, „lekarz domowy” musi trwać w bezustannej gotowości na usługi pacjentów, bez przerwy i zmiany, bez pory na posiłek i wypoczynek, przez cały okres pełnienia służby, a więc miesiące, kwartały, lata!

Porównywanie tej służby nieustającego ratownictwa — perpetuum mobile — z wykonywaniem wolnej praktyki lekarskiej, nie wytrzymuje krytyki. Lekarz wolno-praktykujący konsultuje w ściśle określonych godzinach na zawieszanej ograniczonej ilości pacjentów, regulatorem bowiem tej frekwencji jest pobieranie opłaty. Do lekarza wolno-praktykującego udaje się tylko ten, kto rzeczywiście potrzebuje jego porady i pomocy. W razie spóźnienia godziny przyjęć — udaje się do innego lekarza, który go załatwi za takie same honorarium. Inaczej przedstawia się sprawa korzystania z usług lekarza Ubezpieczalni. Do niego przyjdą ci, którzy płacą ubezpieczenia bez względu na to, czy są zdrowi czy chorzy. Więc przyjdą i tacy, którzy... „lubią się leczyć”, choć

nie zachodzi potrzeba kuracji. Przyjdą manjacy i przyjdą symulanci. Każdy z nich będzie musiał być przyjęty i zbadany, oczywiście nie tylko ze stratą czasu dla lekarza, lecz przede wszystkim z dotkliwą krzywdą dla istotnie chorych, którzy czekać będą swej kolejki. Bez konsultacji lekarzowi Ubezpieczalni nikogo, ze zgłaszających się uprawnionych oddać nie wolno.

Więc mając kilkunastu chorych na mieście i parę alarmów nocnych, a w ciągu przyjęć ambulatoryjnych 40—60 pacjentów, lekarz Ubezpieczalni pracować będzie bez wytchnienia, do upadłego, w piątek i świętek — bo leczenie obłożnie chorych nie może doznać przerwy, a tem mniej dadzą się odłożyć na później wypadki pomocy doraźnej.

Gdzie więc zasada ochrony pracy, gdzie opieka społeczna nad jednostką, spełniająca ciężki i niezmiernie odpowiedzialny trud, wymagający najdalej posuniętej sumiennosci uwagi i ostrożności?

Małe, najmniejsze uchybienie może tu rozstrzygnąć o zdrowiu, a nawet życiu.

Bezbronne też będzie jego mieszkanie prywatne, które zamieni się w lokal publiczny — z poczekalnią na, co najmniej, 20 osób. Korzystać z tego mieszkania będzie na czas urlopu lub choroby gospodarza — inny lekarz, je-

go zastępca. Mało tego: sam lekarz-gospodarz, czy ktokolwiek z jego domowników za wypadek choroby będzie musiał przenieść się do szpitala, bo przecież nie wolno trzymać chorego w miejscu, uczęszczanem przez szerszy ogół.

Na tem nie koniec. P. wice-minister Jastrzębski zapowiedział, że osobiście zwiedzi mieszkania „lekarzy domowych” Ubezpieczalni. Pytają się lekarze: w jakim charakterze składane będą te wizyty? Prywatnym — gościa, czy oficjalnym — zwierzchnika? W pierwszym wypadku p. podsekretarz stanu mógłby się spotkać niekiedy z brakiem staropolskiej gościnności — i wizyta chybi celu; w drugim — mieszkanie prywatne lekarza przestałoby być nietykalne.

Lekarzy wezwano pismem z dnia 1 lutego b. r., znak 31 — 2092, do złożenia ofert na objęcie posad lekarzy domowych Ubezpieczalni w nieprzekraczalnym terminie 10 dni (do 11 lutego b. r.) — nie bacząc na to, że wielu z nich nie posiadało odpowiedniego mieszkania i że zadośćuczynienie temu warunkowi wymagałoby częstokroć dużo mozolnych zabiegów, a już bez wyjątku pewnego nakładu kosztów na wynajem mieszkania i jego urządzenie, co — przy dotychczasowym uposażeniu lekarzy Kasy Chorych — nastęrczało duże trudności

SIGMA.

Z sali sądowej stolicy

PROCES ADW. ŁYPACEWICZA I JEGO WSPÓLNIKÓW.

Sąd Okręgowy Warszawy wznosił rozprawę przeciw adw. Łypaciewiczowi i jego współnikom, która to rozprawa była przerwana spowodu choroby jednego z oskarżonych.

Ciekawe na rozprawie w dniu wczorajszym były wyjaśnienia oskarżonego Wiklaka, który naprawdę usiłuje obecnie grać rolę „mawróconego” grzesznika i choć zeznawać wbrew temu, co mówił poprzednio, broniąc osk. Łypacewicza, ale jednocześnie stwierdza, iż Łypacewicza nie obchodzą wcale sposoby jakimi zdobywano dostarczane mu pieniądze, obchodziła go jedynie ich... suma.

PROCES, TRWAJĄCY 17 LAT.

W dn. 28 b. m. Sąd Apelacyjny rozpatrywał sprawę o tyle niezwykłą, iż ciągnie się ona od r. 1918. Istota sprawy jest zresztą bardzo prosta, ale zarazem i bardzo charakterystyczna.

Hr. Karol Raczyński, wykorzystując nieobecność w kraju swego dzierżawcy Kargowskiego, który w okresie lat 1914—18

był w Rosji, wystąpił do Sądu o raty dzierżawne i podatki, zaległe za czas wojny. P. Kargowski stwierdził przed Sądem, iż Raczyński przedstawił w skardze fałszywie faktyczny stan rzeczy, przyczem powołał się na dowody, iż w latach wojny gospodarował w majątku sam hr. Raczyński. P. Kargowski przedstawił przytem rachunki, z których wynika, iż Raczyński żądał w swem powództwie sum, pobranych od swego dzierżawcy na długo przed wnieśieniem powództwa.

Prosta skądinąd sprawa ciągnie się tak długo z tej przyczyny, iż w aktach znajdują się dwa sprzeczne dowody: zeznanie 4-eh świadków z r. 1916, badanych w czasie obecności Kargowskiego w Rosji, przez Sąd, podległy okupantom, na które powołuje się Raczyński i zeznanie 17 świadków, badanych w 1919 i 1920 już w obecności obu stron, na które powołuje się Kargowski. Ci pierwsi 4 świadkowie, badani po raz drugi przez sądy polskie i w swych późniejszych zeznaniach zaprzeczili zeznaniom, złożonym w r. 1916, a jednocześnie potwierdzają zeznanie świadków, na których powołuje się p. Kargowski. I. K.

GŁÓWNA WYGRANA I-ej KLASY

W KWOCIE

Zł. 100.000

padła na Nr. 161896,

zakupiony w największej i najszczęśliwszej Kolekturze kraju

„NADZIEJA” Marszałkowska 117

„NADZIEJA” ciągle na czele!

Przegląd prasy

JUŻ ZACZYNAJĄ SIĘ „KAWAŁY”.

Gdy cała prasa niezależna na zasadzie przepisów konstytucji i powołując się na oświadczenia marszałków Sejmu i Senatu w trakcie dokonywania zmiany konstytucji w 1926 r. — dowodzi, że do uchwalenia poprawek senackich do projektu konstytucyjnego potrzeba kwalifikowanej większości 2/3 głosów — prasa „sanacyjna” już rozpoczyna wycyzniać cudeńka i zabiera się do „interpretowania” istniejących przepisów.

P. Car, przoduje w przeróżnych łamach myślowych. Pomijając praktykę stosowaną przy zmianie Konstytucji w 1926 r., przemilczając wspomniane oświadczenia marszałków i na bok odsuwając art. 125 Konstytucji (mówiący o potrzebie kwalifikowanej większości 2/3 przy jej zmianach) — uważa za obowiązujący jakiś dowolnie wybrany komentarz z pracy zmarłego prof. Jaworskiego.

Prof. Jaworski był świetnym prawnikiem, ale mógł się też mylić. Jego interpretacja jest nieobowiązująca, gdy oświadczenia marszałków są obligatoryjne. Prof. Jaworski napisał zresztą swój komentarz w r. 1921, a już w 1926 praktyka poszła innym torem. No, ale cóż! BB. chce znaleźć wyjście z tej pożałowania godnej sytuacji i jakiej się znalazł. Tonący brzyty się chwytają. „Sanacja” jest w lepszej sytuacji. Poszukuje chwytu już wielokrotnie stosowanego: obejścia „wyinterpretowania” prawa.

O BOJKOT PRZYSZŁEGO SEJMU.

W „Stronictwie Ludowym” istnieje grupa, która w sposób zdecydowany wy-

powiada się przeciwko braniu udziału w nowych wyborach. Grupa ta, jak się wydaje rekrutuje się z dawnych piastów, najbliższych przyjaciół przebywającego wciąż jeszcze na emigracji Witosa.

Organ krakowskich ludowców „Piast”, zamieszcza nowy (coś trzeci) artykuł dyskusyjny, wypowiadający się przeciw udziałowi w przyszłym Sejmie. Autor pi-

„Musimy — swoje stanowisko wobec obecnego reżimu zadokumentować jasno i wyraźnie, nie śmie pozostać choćby cień jakiegokolwiek z nim konfliktu. Niech staną oni po jednej stronie okopów, a my po drugiej bez parlamentarzystów, bo ich misje dotychczas nie odniosły żadnego rezultatu, a tylko trzymały nas w pewnych nadziejach, a zarazem pewnej bezczynności. Poza tem nie dając swoich posłów, czy senatorów, którzy i tak nie będą mieć najmniejszego głosu nawet, gdyby byli ludźmi dobrej woli i największego poświęcenia, oczyszcimy nasze szeregi z ludzi, którzy dla mandatu między nami tkwią, którzy na polityce ludowej chcą robić interes własny, chcą wygodnie żyć. Nie będziemy mieli co chwile przykrości i trudności z pp. Bojkami, Michałkiewiczami i innymi tego rodzaju panami. Zobaczymy naszych ideowców, ludzi, którzy naprawdę dla idei pracują. Swoją nową konstytucją zabiera nam sanacja właściwie wszystko; nawet, gdyby dopuścili do uczciwych wyborów, to na sprawy państwowe nie będziemy mieli i tak najmniejszego wpływu; będziemy i tak zawsze obywatelami drugiego, czy trzeciego rzędu, a więc „kto zjadł mięso, ten niech zje i kości!” powiada staropolskie przysłowie i do niego się stosujemy”.

S-EK.

Zgon Jana Bohuszewicza

Z Włoch nadeszła wiadomość o zgonie Jana Bohuszewicza, artysty malarza, czynnego działacza P. P. S. w okresie 1905 i 1906 r. walk z caratem, znanego pod pseudonimem „Czesław”, Cześć Jego pamięci!

Występy

p. Kadena-Bandrowskiego

Jak doniosła ogecja urzędowa, w Berlinie, na zaproszenie „niemiecko-europejskiego związku kultury” (1), wygłosił odczyt p. Juliusz Kadena-Bandrowski na temat „zmian wartości narodowych w Polsce współczesnej”. Należy zaznaczyć, że — po prof. Zielińskim — jest to już drugi członek akademii literackiej, który jeździ z prelekcjami do hitlerowskiego Berlina.

Oczywiście, p. Kadena - Bandrowski ma wolny wybór co do terenu swych odczytów. Może je wygłaszać w Berlinie, u ludocherów, albo na bigunio północnym. Gorzej jest natomiast, gdy niezmordowany autor „Bigdy” rości sobie w tych odczytach wcale mu nie przysługujące prawo do przedstawiania siebie i swoich twierdzeń jako wyrazu „dłżeń i pragnień całego (11) narodu polskiego”. P. Kadena - Bandrowski reprezentował może albo BBWR, albo „Polską Akademię Literatury”, albo — ostatecznie — jedno i drugie razem. Ale nawet i w tym ostatecznym wypadku trudno byłoby mówić o „całym narodzie polskim” i o „wartościach narodowych”.

Był może, że odczyt p. Kadena - Bandrowskiego jest rewizją za wizytę p. Góringa w Polsce. Tak czy owak, nie zaszkodzi przypomnieć, że p. Kadena - Bandrowski, wygłaszający dziś odczyty u Hitlera jest tym samym p. Kadem - Bandrowskim, który kilka lat temu (lecz jeszcze PRZED Brześciem) podpisywał gwałtowne protesty przeciw złemu traktowaniu więźniów politycznych.

Broszura poświęcona życiu i działalności

JÓZEFA KWIATKA

ukazała się już w druku i jest do nabycia w cenie 30 gr. za egzemplarz

w Administracji „Robotnika” (Warecka 7), w Zarządzie Głównym T. U. R. (Warszawa, Czerwonego Krzyża 20), w Stowarzyszeniu byłych Więźniów Politycznych (Warszawa, Bielańska 9) i w Księgarni Robotniczej (Warszawa, Czerw. Krzyża 20)

MŁODZI IDĄ

Nasze postulaty

W ub. niedzielę obradowała w Warszawie Narada Robotnicza, reprezentująca 75 tysięcy robotników. Delegaci robotników zabierali głos w sprawach, związanych z ich codzienną walką. Nie pominięto więc, oczywiście, i zagadnienia młodzieży robotniczej, która znajduje się dziś w wyjątkowo tragicznej sytuacji.

Skazana od dzieciństwa na dożywotnie bezrobocie, oddana na pastwę faszystowskiego wychowania — najdotkliwiej odczuwa wszystkie „dobrodziejstwa” ustroju kapitalistycznego. Różne O.M.P.-y i S.O.M.-y — 50-groszowe wynagrodzenia za normalną pracę, zakup komitetowa i drelichy — wywołują niezadowolnienie.

Przedstawiona przez tow. Dubois rezolucja została jednomyślnie przyjęta.

W rezolucji tej Narada Robotnicza wysunęła następujące postulaty w stosunku do młodzieży:

- 1) Zorganizować roboty, celem zatrudnienia bezrobotnej młodzieży za należytem wynagrodzeniem.
- 2) Zorganizować pomoc dla młodzieży bezrobotnej przez odpowiednią akcję zasiłkową.
- 3) Skrócić ustawowy czas pracy dla młodocianych, oraz określić minimum zarobku młodocianego robotnika.
- 4) Stosować kary wobec fabrykantów, łamiących ustawy o pracy nocnej, czasie pracy młodocianych, urlopach i t. p.
- 5) Rozbudować szkolnictwo zawodowe oraz udostępnić szkoły całej młodzieży robotniczej.

Pod temi hasłami organizacja młodzieży robotniczej winny przeprowadzić mobilizację mas młodzieży robotniczej, z tą świadomością, że pełne prawo do rozwo-

ju fizycznego i moralnego, oraz prawo do pracy i odpoczynku dać będzie mógł młodzieży robotniczej socjalistyczny Rząd Robotniczo - Włociański.

Konkurs „Młodzi idą” na reportaże z życia robotniczego

W ub. tygodniu redakcja „Młodzi Idą” rozpoczęła konkurs z nagrodami na reportaże. Celem tego konkursu jest nawiązanie bezpośredniego kontaktu z czytelnikami „Młodzi Idą”, i zdobycie materiału ilustrującego warunki, w jakich żyje młodzież robotnicza.

Tematy reportaży, nie przekraczającego 150 wierszy druku:

Mój warsztat pracy.

Mój majster.

Codziennie kłopoty młodocianego bezrobotnego.

Reportaże pisany być winien atramentem, tylko po jednej stronie kartki. Dopuszczalne jest napisanie reportażu na wszystkie trzy tematy.

Nadesłany materiał zostanie przesłany sądowi konkursowemu w składzie tow. tow.:

Ludwik Cohn — przewodniczący Komitetu Centralnego Organizacji Młodzieży T. U. R.

Adam Obarski — red. „Młodzi Idą”
Pos. Zygmunt Piotrowski — sekretarz Generalny T. U. R.

Edward Szymański — literat.

Antoni Zdanowski — sekretarz, Warszawskiej Rady Związków Zawodowych.

Termin nadsyłania reportaży upływa z dn. 15 marca 1935 r.

Rękopisy należy nadsyłać pod adresem: Warszawa, Warecka 7, red. „Młodzi Idą — Konkurs”. Należy podać dokładnie: imię, nazwisko i adres.

Najlepsze prace zostaną nagrodzone. Nagrody będą książkowe. Wykaz nagród podamy w następnym numerze „Młodzi Idą”, t. j. dn. 2 marca r. b. Prace wydrukowane w „Młodzi Idą” będą wynagradzane w wysokości 5 zł. Prace nagrodzone będą wydrukowane. Autor obok nagrody otrzyma honorarium w wysokości 5 zł.

Nie mała sztuka

W numerze 6-tym „sanacyjnego” „Siewu Młodej Wsi” znajdujemy artykuł poświęcony demonstracji grzybowskiej. W kilkudziesięciu wierszach artykułu nie znajdujemy... ani słowa o P. P. S. Jest tylko jakaś tajemnicza „Organizacja Bo-

jowa”, ale oczywiście ani słowa, że to chodzi o organizację Bojową P. P. S.

Pod artykułem figuruje podpis: Stanisław Twardo. Niedawno czytaliśmy w „Gazecie Polskiej” pełen oburzenia artykuł p. Kawalkowskiego, potępiający pracę historyczną dr. Wacława Sobieskiego za umniejszenie roli Marszałka Piłsudskiego w 1920 r.

Czy taka informacja o Grzybowie, przemilczająca zupełnie rolę P. P. S., jest ścisłym przedstawieniem historii?

P. Stanisław Twardo przesadził już, zdaje się, w gorliwym pomniejszaniu roli P. P. S.

Przeciw faszyzmowi

Młodzież socjalistyczna w Holandji prowadzi od dłuższego czasu bardzo energiczną kampanję antyfaszystowską. Celem jej jest w pierwszym rzędzie powstrzymanie pochodu faszystów w szeregi młodzieży robotniczej.

Pod znakiem walki z faszyzmem obradował ostatni Kongres holenderskiej młodzieży socjalistycznej. Obecnie organizacja młodzieży podejmuje szeroką akcję propagandową. Wstępem do tej akcji jest masowy kolportaż broszur socjalistycznych.

W marcu przeprowadzona będzie „akcja szturmowa” w postaci setek zgromadzeń antyfaszystowskich w całej Holandji. Akcja antyfaszystowska połączona będzie z werbowaniem nowych członków dla organizacji socjalistycznych: Czerwonych Sokołów, Młodych Socjalistów i Czerwonej Straży.

„Wszystko w porządku“

Zarówno Bereza Kartuska jak i konfiskata artykułów tow. Libermana
Tak orzekła większość Komisji Prawniczej Sejmu

Na wtorkowym posiedzeniu Komisji Prawniczej Sejmu, po omówieniu drobnych spraw, przystąpiono do obrad nad wnioskami Związku Parlamentarnego Polskich Socjalistów, Klubu Narodowego, Klubu Chrześcijańskiej Demokracji i posłów Klubu Ukraińskiego o uchylenie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 17 czerwca 1934 r. o t. zw. obozach izolacyjnych. Referował pos. Nowodworski (Kl. Nar.) Referent podkreślił, że dekret jest sprzeczny z Konstytucją. W dyskusji głos zabierali posłowie Stypułkowski (Kl. Nar.), Zahajkiewicz (Kl. Ukr.), Świątkowski (Z. P. P. S.), Czernicki (Str. Lud.), Pawlak (Kl. N. P. R.), Fichna (B. B.), Baran (Kl. Ukr.).

Tow. pos. H. Świątkowski podniósł, że dekret o obozach izolacyjnych jest zerwaniem z przyjętą w państwach cywilizowanych zasadą, iż obywatel nie może być pozbawiony wolności bez zbadania sprawy przez sąd w trybie przepisany, jest zerwaniem z tradycyjną zasadą polskiego wymiaru sprawiedliwości „Neminem captivabimus, nisi in re victum”. Powoływanie się na to, że tego rodzaju obozy izolacyjne istnieją również w Rosji Sowieckiej i Niemczech hitlerowskich nie jest żadnym argumentem, a wskazuje tylko na to, że Polskę wciągano do obozu państw dyktatorskich, posługujących się tego rodzaju metodami. Przeciwnie w Francji stał się pożałowania godny fakt zabójstwa ministra, a jednak nikomu tam do głowy nie przyszło tworzenie obozów izolacyjnych. We wnioskach omawia się dwie sprawy: dekretu o obozie izolacyjnym i maltretowania zatrzymanych tam osób. Druga sprawa jest logiczną konsekwencją pierwszej i gdy w dekrecie przekroczone zasady prawa, to już traktowanie obywateli na podstawie tego dekretu znajduje się po za prawem, gdyż kierowane jest tylko prawem, a swoiście pojętą „celowością”.

Przedstawiciel Ministerjum Sprawiedliwości oświadczył, że dotychczas „na całym terenie Państwa nie wpłynęła ani jedna skarga o złe traktowanie osób zatrzymanych w obozie izolacyjnym, dlatego niema podstaw do wszczęcia postępowania karnego. W odpowiedzi na to pos. Stypułkowski podniósł, że sprawa bicia więźniów przez funkcjonariuszy państwowych ulega ściganiu z urzędu i że prokurator ma obowiązek wszczęcia postępowania karne, jak tylko dojdzie do jego wiadomości tego rodzaju fakt — nawet z wieści publicznej.

Komisja wnioski w sprawie Berezy odrzuciła.

Następnie — przystąpiono do obrad nad wnioskiem Związku Polaków

tarzego Polskich Socjalistów w sprawie sprzecznej z prawem zarządzenia prokuratury sądu okręgowego w Warszawie, skierowanego przeciwko niektórym b. więźniom brzeskim. Referował tow. pos. H. Świątkowski. W „Robotniku” i „Naprzódzie” drukowane były artykuły b. więźnia brzeskiego Hermana Liebermana, jako „Listy z Paryża”. Artykuły te traktujące przeważnie o stosunkach międzynarodowych, wciągały prawie roku nie były konfiskowane. Do piero w listopadzie 1934 r. rozpoczęły się systematyczne konfiskaty „Listów”, chociaż treść tych listów nie dotyczyła żadnej kwestii „interesującej” p. cenzora. Na zapytanie redakcji „Robotnika” Prokuratura Sądu Okręgowego w Warszawie wyjaśniła, że w fakcie umieszczenia w prasie artykułów b. więźniów brzeskich, którzy „uchylił się od wymiaru sprawiedliwości” i opuścili kraj, upatruje cechy przestępstwa, przewidzianego w art. 170 K. K. i z tego względu artykuły te podlegają zajęciu („Robotnik” z dn. 5 grudnia 1934 r.). Art. 170 K. K. mówi o rozpowszechnianiu publicznie fałszywych wiadomości, mogących wywołać niepokój publiczny, z czego wynika, że powyższy artykuł Kodeksu Karnego nie mógł być podstawą prawną konfiskaty. Niema też żadnego innego przepisu prawa karnego, któryby osobom pozbawionym praw, względnie nawet zamieszkałym zagranicą z powodu „uchylenia się od wymiaru sprawiedliwości”, zakazywał pisanie artykułów do pism krajowych.

Śmierć narciarzy

W czwartek patrol narciarski, poszukujący zaginionych turystów, odnalazł o godzinie 15-ej na Babiej Górze od strony południowej, poniżej schroniska niemieckiego na terenie powiatu Nowotarskiego, zwłoki Heleny Banachowskiej z Wandą i Władysława Olejczuka z Andry chowa. Brak jeszcze dwóch pozostałych turystów, którzy przypuszczalnie ponieśli śmierć.

Ratując innego, sam uległ wypadkowi

Z czterech samolotów, które udały się na pomoc pasażerom aparatu Gołubiewa, trzy wróciły z powodu śnieży, czwarty zaś wylądował w pobliżu miejsca wypadku Gołubiewa, przy lądowaniu jednak wpadł w górę śniegu, doznając lekkich uszkodzeń. Załoga tego samolotu wyszła z wypadku cała. (PAT.)

Nawet emigranci polityczni Rosji carskiej, karani prawomocnymi wyrokami, pisywali artykuły do legalnej prasy krajowej, że wymienię Lenina, Czernowa i innych. Pod własnym nazwiskiem pisywał Filipowicz do „Prawdy”. We Francji do tamtejszej prasy pisywał Wictor Hugo, gdy był na emigracji w Belgii.

Po przemówieniu pos. Terlikowskiego (B. B.), który uzasadniał konfiskaty art. 145 Kodeksu Karnego (artykuł ten mówi o gloryfikowaniu przestępstwa?), Komisja większością głosów BB. wniossek Z. P. P. S. odrzuciła.

Tow. Christo Pastuchow aresztowany

Z rozporządzenia Rządu bułgarskiego został aresztowany b. przewodniczący rozwijanej bułgarskiej partii socjaldemokratycznej Christo Pastuchow. Zesłano go na skalistą wysepkę Sweta Ana

stazja na Morzu Czarnem. Deportację zastosowano za list który Pastuchow wysłał do premiera i działaczy politycznych, atakując obecny Rząd.

Po krwawych zajściach w Jugosławii

Policja odnalazła księdza katolickiego Praskicza, przywódcę demonstracji chłopskich koło Sloveńskiego Brodu. Ks. Praskicz zbiegł do Zagrzebia, gdzie aresztowano go. Będzie on oskarżony

w myśl ustawy o ochronie państwa. Jak ustalono w Białogrodzie, ogólna ilość zabitych w walce żandarmerji z chłopami koło Sloveńskiego Brodu wyniosła nie 7 lecz 12 osób.

Tragedia dwóch dziewcząt

Nie ulega obecnie już żadnej kwestji, że panny Dubois, córki konsula generalnego Stanów Zjednoczonych w Paryżu, które wypadły w czwartek z samolotu (o czym pisaliśmy wczoraj), popełniły samobójstwo. Konduktor samolotu Kirton oświadczył, że drzwi samo-

lotu same otworzyły się nie mogły i że nawet trzeba było dużego wysiłku, aby je otworzyć. Panny Dubois były zareczone z oficerami, którzy zginęli w katastrofie hydroplanu pod Messyną. Narzeczonym jednej z nich był Beatty, a drugiej Forbes. Śmierć oficerów wywarła na obu dziewczynach wstrząsające wrażenie. Ojciec wysłał obie córki po otrzymaniu tragicznej wiadomości o śmierci narzeczonych do Londynu. Panny Dubois zatrzymały się w hotelu „Ritz”, jak zdawało się, uspokoiły się, uczęszczały nawet do teatrów i kin. Najwidoczniej chodziło im o stworzenie pozorów, że pogodziły się z losem. W czwartek panny Dubois zamówiły samolot na podróż z Londynu do Paryża. W samolocie poprosiły konduktora, aby zamknął drzwi, łączące kabinę pasażerską z przedziałem pilota, gdyż obawiają się wiatru. Wkrótce potem najwidoczniej musiały one wyskoczyć z samolotu. Po wylądowaniu znaleziono w kabinie m. in. opróżnioną flaszkę whisky. (PAT)

Niemcy nie mają pieniędzy

Diennik Ustaw Rzeszy ogłasza ustawę, powziętą przez rząd Rzeszy, która ma następujące brzmienie: Minister Finansów Rzeszy upoważniony jest do uzyskania na drodze kredytów środków finansowych, których wysokość ustanawia kanclerz Rzeszy na wniosek ministra Finansów.

W związku z ogłoszoną ustawą o pełnomocnictwach kredytowych krąży pogłoski, że w ciągu roku bieżącego zostanie wyłożona nowa wielka niemiecka pożyczka wewnętrzna w wysokości jednego miljarde marek.

Baltazar skinął jedną ręką, a drugą — położył na ramieniu Godfrey'a.

— A więc musi robić honory domu...

— Czy naprawdę chcesz obejrzeć mieszkanie? — zapytał niewinnie Godfrey.

— Oczywiście... Pamiętki, jakie masz u siebie...

Gdy wyszli z salonu, Baltazar popatrzył za nimi z rozradowaną twarzą.

— To najlepsze, co zrobiłem kiedykolwiek dla Godfrey'a — rzekł.

— Co?

— To, że go zbliżyłem z lady Edną. Młodemu chłopcu potrzebna jest mądra kobieta, aby nim kierować. Wyrzucił mu to nie wiem ile dobrego; rozszerzył horyzont umysłowy.

— A czy to nie może się stać odrobinę niebezpieczne? — zaryzykowała Marcela.

— Niebezpieczne? Przypuśćmy, że zdaje mu się, że się w niej kocha! Tem lepiej! To go powstrzyma od głupstw.

— Ale i ona może zakochać się w nim także.

Mądry teoretyczną mądrością pustelnika Baltazar odrzucił ten absurdalny pomysł z szyderym śmiechem...

— Ten typ kobiety nie może się zakochać. Jest najbardziej przyziemną z przyziemnych istot. W przeciwnym razie nie mogłaby poślubić takiego szczonego, jak Donnithorpe.

— Mam nadzieję, że wszystko jest w porządku — rzekła Marcela.

— Ach, ty najukochańszy zabytku z epoki wiktoriańskiej! — roześmiał się Baltazar. — Przypuszczam, że zgorszyła cię propozycja tej młodej damy.

stępnie wygłosił przemówienie prezydent Senatowi Greiser, który oświadczył m. in., że Senat urzędować będzie nadal w dotychczasowym składzie do czasu wyboru nowego Senatu.

Volkstag odrzucił następnie 3 wnioski socjalistyczne (PAT)

POBICIE POSŁA I GWALT NAD SOCJALISTYCZNYM REDAKTOREM

Podczas obrad Volkstagu doszło do burzliwego zajścia. Gdy poseł komunistyczny Plenikowski zabrał głos, protestując przeciwko postępowaniu prezydenta Volkstagu von Wnucka, który nie dopuścił go do głosu, posłowie narodowo-socjalistyczni rzucili się na niego, bijąc go tak dotkliwie, iż upadł na ziemię. W czasie zajścia prezydent Senatowi Greiser podszedł do trybuny prasowej, żądając od sprawozdawcy parlamentarnego socjalistycznej „Danziger Volkstimme” t. Brosta wydania stenogramu, gdy ten odmówił zawałał Greiser swego adjutanta i kazał mu zawałać policję polityczną. P. Greiser oświadczył przytem, że jest on zwierzchnikiem policji w Gdańsku. Po tych słowach prezydent Senatowi skonfiskował stenogram Brosta, nakazując mu opuścić trybunę prasową. (PAT)

Złoto Dunikowskiego

Z Paryża PAT donosi: Ekspert Bonn, po powrocie do Paryża przeprowadził badania nad złotem, wydobytem metodą Dunikowskiego. Złoto Dunikowskiego jest 90-ej próby i ma 21 karatów.

Hauptmann rok ma oczekiwać na decyzję czy będzie stracony

Obróńcy Hauptmanna sądzą, że skarga apelacyjna, którą złożyli, będzie rozpoznawana na sesji sądu dopiero w październiku i w ten sposób ewentualna egzekucja Hauptmanna zostanie odroczone do początku 1936 roku.

PRZEZIĘBIENIA

unikasz, nosząc
MĘSKIE zel. „Skór-Guma” zł. 1.95
„ obc. „ zł. 1.—
DAMSKIE zel. „ zł. 1.35
„ obc. „ zł. 0.60
„ obc. do śnieg. „ zł. 0.50

Nieprzemakalne — długotrwałe
Odpowiednie do każdego obuwia
ZAMŁĄCZY MECH. REP. OBUWIA

„RAPID” Kr. Przedmieście
Tel. 516-46 27

WILLIAM LOCKE

117

RÓD BALTARÓW

(Autoryzowany przekład Bolesławy Kopelówny)

Ta rola powiernicy jednak budziła w niej niejednokrotnie wyrzuty sumienia. Rozsądek jej mówił, iż Godfrey zmierzając nieuchronnie ku pospolitym i nie miłym komplikacjom. Edna była o kilka lat starsza od niego... Marcela przyznawała jej urodę i powierzchowny wdzięk, ale swoim kobiecym instynktem wy czuwała w niej nieszczerść, afektację i twardość, których nie podejrzewał nawet prostolinijny wielbiel. Odgadła — z uczuciem wielkiego przerażenia — że w tej młodej kobiecie, która sama wypczyła sobie życie — dorwał się teraz do głosu nagły popęd płciowy, a nie czysta namiętność miłości.

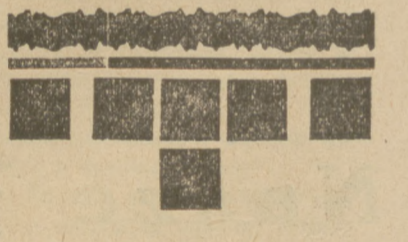
Cóż ona powinna teraz zrobić? Pytanie to nie pozwalało jej spać po nocach. Nie mogła przecież, nie chcąc łamać najbardziej uroczystego przyrzeczenia, zapytać o radę Baltazara — i nie mogła odmówić dalszego wysłuchiwania zwierzeń chłopca, gdyż on i tak poszedłby swoją drogą, pozostawiając ją w rozpaczliwej niepewności. Nie do pomyslenia było iść do lady Edny z błaganiami, na podobieństwo nieszczęśliwej matki w sztuce francuskiej. Nie pozostawało jej nic innego, jak w dalszym ciągu wysłuchiwać jego zwierzeń. Gdyby posługiwała się książkami moralnymi, Godfrey odpowiedziałby jej poprostu: „A jak było z tobą?” Gdyby zaś w dalszym ciągu upierała się przy swych poprzednich zastrzeżeniach, robiłoby to wrażenie cofnięcia przez nią swego współczującego zainteresowania. Jedyną więc drogą, jaka jej pozostała, było pozostawić wszystko bez zmiany — i w

miarę możności pilnować, by nogi jego trzymały się zdala od przepaści. Tkwiąca w Godfrey'u dzwaczna mieszanina, której istnieniu sprzyjała wojna — mieszanina dziecka i mężczyzny — przemawiała do jej kobiecości. W swoich stosunkach z mężczyznanami — a obserwowała Godfrey'a z dumą przy stole jego ojca — miał zachowanie i obycie trzydziestoletniego mężczyzny, wobec kobiet jednak — nawet wobec Marceli, odnoszącej się do niego z uczuciem macierzyńskim — był romantycznym, niezapewnym osiemnastoletnim chłopcem. Naprawdę miał teraz dwadzieścia jeden lat. Na dnie czystych myśli Marceli kryło się przeświadczenie, że lady Edna chociażby posunęła się nie wiem jak daleko — nie może zrobić z siebie zupełnej i zbrodniczej idjotki.

Przeświadczenie to pogłębiło się, gdy Marcela miała sposobność zobaczenia ich znowu obojga razem na małym obiedzie z sześciu osób, na który Baltazar zaprosił lady Ednę i Jackmanów. Mówili do siebie otwarcie i poprostu: „Godfrey” i „Edna”; przyjaźń ich była oczywista — i niemniej oczywiste — jej pełne wdzięku przyznanie się do posiadania nad nim władzy. Ale zachowywała się, jak kobieta przyzwyczajona do tego rodzaju panowania nad mężczyznami, których dopuszcza do pewnej intymności. Poza tem Marcela nie przytępiała ich na niczem: ani na jednym pieszczotliwym słowie, ani na jednym ukradkowym spojrzeniu, zdradzającym jakiegokolwiek głębsze uczucie. Doszła do wniosku, że wszystko to jest dla lady Edny zabawką i zrobiło jej się lżej na sercu.

Pod koniec wieczoru, po odejściu Jackmanów, lady Edna rzekła lekko do Baltazara:

— Ten chłopiec opowiadał mi różne cudowne rzeczy o swoim gniazdku, a ja go nigdy jeszcze nie widziałam.

DRUKARNIA „ROBOTNIK”

Warecka 7

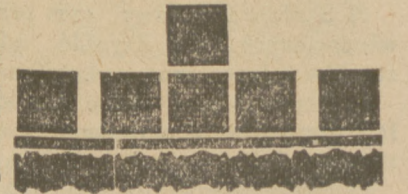
przyjmuje

wszelkie zamówienia w zakres drukarstwa wchodzące

SPECJALNOSC:

CZASOPISMA

Wykonanie szybkie i dokładne

D. c. n.

Z galerii „sanacyjnych” typów

Z Torunia donoszą:
W związku z aferą adwokata Bieniewskiego, znanego działacza „sanacyjnego” w Poznaniu, resztowano w Toruniu trzy osoby: Mierosława Lisowskiego, kap. w st. spocz., Jana Koca i Antoniego Trockiego.
Z wymienionych najciekawszą figurą jest Mierosław Lisowski, który po maju 1926 r. był osobistym sekretarzem wojewody lubelskiego, a potem zastępcą naczelnika bezpieczeństwa w lubelskim urzędzie wojewódzkim. W r. 1932 Lisowski przybył do Torunia i objął tam stanowisko dyrektora handlowego w wydawnictwie „Dnia Pomorskiego”, organu BBWR na Pomorzu. Na stanowisku tem Lisowski popełnił tam szereg nadużyć na 800 zł. i został w r. 1933 zwolniony przez wydawnictwo, jakkolwiek zwrócił część zdefraudowanych pieniędzy. Jest rzeczą charakterystyczną,

że zarząd wydawnictwa „Dnia Pomorskiego” nie oddał wówczas sprawy prokuratorowi.
Drugi aresztowany, kpt. Koc, został odkomenderowany z czynnej służby na stanowisko okręgowego komendanta Strzelca, skąd niebawem został przeniesiony na emeryturę wśród tajemniczych okoliczności. Mówiono wtedy, że kpt. Koc pobierał od kupców pomorskich wieksze kwoty pieniężne za wyrobienie koncesyj na hurtownię artykułów monopolowych i wolne składy soli.
Trzeci oskarżony, Ant. Trocki, był sekretarzem adwokackim i po zwolnieniu z posady miał opinię sprytnego kombinatora.
Wszyscy aresztowani, chwając się wpływami wśród wysokich sfer, nabrali wiele osób na kilkadziesiąt tysięcy zł., poabranych za wyrobienie posad.

Wodzowie Z.Z.Z....

Edward Gielbras, wyrzucony w swoim czasie ze Związku Robotników Przemysłu Spożywczego za czyny nie-

moralne, po przejściu przez BBS, obecnie pojawił się jako sekretarz Związku Garbarzy z pod znaku ZZZ.

Panem tym zajmiemy się jeszcze i oświetlimy jego „działalność”. Narazie ograniczamy się do podania do wiadomości ogółu robotników faktu następującego:

Sztandar, ukradziony Związkowi Garbarzy Zjednoczenia Zawodowego, został przez p. Gielbrasa oddany do przeobrażenia p. Głowackiej (ul. Niska 577). P. Gielbras zgodził się wyliczyć za przeobrażenie sztandaru zł. 100, jednak pod warunkiem, że p. Głowacka wyda pokwitowanie na zł. 170.

Uczciwi robotnicy ze wstrętem odwracają się od organizacji, które takich ludzi stawiają na odpowiedzialne stanowiska przywódców.

Robotnicy popierajcie swoje pismo codzienne

Wiadomości z całej Polski

ZADRECYL NA ŚMIERĆ CHORĄ DZIEWCZYNKĘ.

We wsi Lusławicach pod Zakroczymem (koło Krakowa) aresztowano zamężnego gospodarza Wojciecha Łazarkę, który w bestjałski sposób zadreczał swą 15-letnią służącą, niejaką Zofję Zdebkównę.

Gdy Zdebkówna zachorowała na grype i spowodowała gorączkę stanała się na nogach, chlebodawca próbował ją kurować, biciem, bo chciał, by wróciła do pracy. Zdebkówna upadała pod rękami i stan jej pogorszył się. Wtedy Łazarek postanowił pozbyć się chorej i w tym celu polecił swemu 13-letniemu synowi odwieźć ją do jej krewnej, niejakiej Józefi Dryzy. Dryza jednak nie przyjął chorej i kazał chłopcu spowrotem odwieźć ją do chlebodawcy.

Wtedy Łazarek rozebrał Zdebkównę i powiózł ją w samej tylko bieliznie na sianach do jej krewnej Dryzy, a przed jego zagrożenie zajeżdżając, związał chorą sznurkiem i powiózł pod sam dom Dryzy, gdzie ją porucił pod progiem i sam spokojnie odjechał.

Ciężko chorą, pozostawioną na wielkim mrozie i wicherze bez odzieży, zabrał wreszcie Dryza do swej chaty, gdzie w parę godzin później biedna dziewczyna zmarła.

Bestjałstwo TRAGEDJA MŁODEGO PRACOWNIKA.

W Grudziądzu postrzelili się w okolicy serca i w stanie groźnym został odwieziony do szpitala portier hotelu — „Pod złotym wiatem” 22-letni Franciszek Tyburski. Bezpośrednią przyczyną jego targnięcia się na życie było posiadzenie go przez pokojówkę hotelową o kradzież 2 złotych.

WSTRZĄSAJĄCY WYPADEK MARYNARZA.

Na łotewskim statku „Averejta”, stojącym w porcie gdyńskim zdarzył się straszny wypadek.

Palacz okrętu Janis Rutkis chciał przeciąć kawał płyty żelaznej i w tym celu zaopatrył się w maszynkę do spr-

wienia, z którą jednak nie umiał się obchodzić. Gdy przyłożył zapałkę do wylotu, gaz nie zapalił się. Rutkis nacylił się wówczas nad maszynką i począł ją oglądać z bliska, szukając uszkodzenia. Nagle nastąpiła eksplozja. Przednia część maszynki oderwała się i z wielką siłą uderzyła w głowę nieszczęśliwego palacza, powodując zmiążdżenie czaszki i wypłynięcie mózgu.

ŚMIERĆ UCZNIA POD KOŁAMI POCIĄGU.

Codziennie przyjeżdża ze Stanisławowic do szkół w Bochni pociągami towarowym grupa uczniów. Gdy onegdaj pociąg zajeżdżał przed stacją kolejową w Bochni począł zwalniać, zaczęli chłopcy ze stopni wagonu zeskakiwać. Jeden z nich, a mianowicie Stefan Jawień ze Stanisławowic, uciekł 5 kl. powoz., syn kolejarza, wyskoczył tak nieszczęśliwie, że wpadł pod koła pociągu, doznał obrażeń obu róg i rozbitcia czaszki, wskutek czego nastąpiła śmierć.

ZABAWNA HISTORIA NIEDOSZŁEGO MAŁŻENSTWA.

Sułozowa, duża wieś w Olkuskim, czeka z zainteresowaniem zakończenia ciekawej historii małżeńskiej w rodzinie Cadrow.

17-letnia córka Cadrow, Aniela, zakochała się w mieszkańcu Sułozowej, Bronisławie Drożyńskim. Na ślub z nim Cadrowie jednak córce nie zezwolili, gdyż chłopiec jest biedny, wyszukali natomiast kawalera z sąsiedniej wsi Zagórowa, Stanisława Półtoraka, z zamożnej rodziny.

Rodzice Cadrowy zapisali Półtorakowi rejentalnie, jako przyszłemu zięciowi 4 morgi ziemi i wypłacili 2.500 zł. gotówką, jako wiano. Ślub naznaczono na 20 b. m. Gdy jednak wszystko było przygotowane i pan młody przyjechał z rodziną na wesele, okazało się, że w nocy na 20 b. m. panna młoda, zmyliwszy czujność domowników, zbiegła z Drożyńskim w niewiadomym kierunku, zabrawszy z domu swoje rzeczy.

Wiadomości Sportowe

Atletyka

INDYWIDUALNE MISTRZOSTWA WARSZAWY W ZAPASACH. Dziś w sobotę i niedziela odbędą się w stolicy zawody zapasnicze o indywidualne mistrzostwa Warszawy. Półfinały i finały tych zawodów rozegrane będą w dniach 2 i 3 marca r. b. Zwody rozegrane będą w hali sportowej Legji (stadion wojska polskiego), w sobotę o godz. 19, a w niedzielę o g. 17-ej.

Ogółem do zawodów zgłoszono 72 zawodników ze wszystkich zapasniczych klubów stołecznych. Tytułów mistrzowskich bronią: Rokita (YMCA), Pyś (YMCA), Frydrych (SKP), Rejnlak (PKS.), Neiff (Legja), Kozerski (Legja), Puciata (Legja).

Boks

CWS. — MAKABI (Częstochowa) W RINGU. Dziś w sobotę, odbędzie się w sali kina „Popularnego” na Pradze przy ul. Zamkowej 20 rewanżowy mecz bokserski pomiędzy częstochowską Makabi a stołecznym CWS'em.

W programie 7 walk. Początek zawodów o godz. 16.30.

Łyżwiarstwo

SCHAEFER ZNOWU MISTRZEM ŚWIATA. W Budapeszcie zakoficzone zostały zawody łyżwiarskie o mistrzostwo świata w jeździe figurowej panów. Tytuł mistrza świata zdobył znowu bezkonkurencyjnie austriak Schaefer.

Tenis

WARUNKI FINANSOWE MECZU Z POLUDNIOWĄ AFRYKĄ. Międzynarodowa Federacja Tenisowa zawiadomila Polski Zw. Lawn Tenisowy iż na zasadzie regulaminu rozgrywek o puchar Davisa Polska będzie musiała pokryć przyjazd drużyny południowo-afrykańskiej do Warszawy na mecz o puchar Davisa 10—12 maja. Koszta przejazdu trzech graczy oraz pobyt w Polsce sięgać będzie ok. 25 tys. złotych. O ile Polacy mecz przegraliby, wtedy następną państwo, które grać będzie z Południową Afryką partycypowałoby w kosztach podróży z Afryki.

POWRÓT DO DAWNEGO SYSTEMU O PUHAR DAVISA. Dowiadujemy się, że od roku przyszłego wprowadzono zostanie z powrotem dawny system rozgrywek o puchar Davisa, a zatem t. zw. jesienny turniej eliminacyjny zostanie zniesiony.

WESOŁY KĄCIK

- TO SIĘ NAZYWA PECH. — Niech pan sobie wyobrazi, w dwa dni do ślubu mąż mój wygrał na loterii 100.000 złotych!
- To się nazywa mieć pecha.
- DWUZNA CZYLI. — Pan czytał może ostatnią książkę? Jakże ją pan znajduje?
- Muszę przyznać, że z wielką satysfakcją odczytałem ją po przeczytaniu.
- ZONATY ZŁODZIEJ. — Oskarżony trzykrotnie dokonał włamania do tego samego magazynu. Niech powie, co zabrał.
- Panie sędzio, tylko za pierwszym razem wziąłem srebro dla żony, a potem dwa razy musiałem ją zmieniać na żądanie żony.

Pełna tabela loterii

4-ty dzień ciągnięcia I-szej klasy Loterii Państw

I i II ciągnięcie Główne wygrane

- 100.000 zł. — 161896
- 5.000 zł. — 25400
- 3.000 zł. — 131895 163432
- 1.000 zł. — 79082
- 500 zł. — 62989 156758 163851
- 166150 179952
- 300 zł. — 6900 10187 57136 60152
- 64119 99119 115927 128570 151927
- 200 zł. — 21228 26284 32584 44868
- 78882 79487 88870 80755 104489
- 138326 189022 151255 170816 177927
- 181992 180120
- 150 zł. — 9784 12278 16605 37288
- 38178 40408 41822 44180 47187
- 52457 58242 61582 71487 78553 86377
- 86481 91272 90698 92318 97298 96502
- 26950 100005 102228 122693 123014
- 124577 181797 189716 141550 143302
- 147418 158180 172453 175400 180909
- 180088 181063 181920

Wygrane po 100 zł.

- 35 391 511 1081 292 336 796 2153 89
- 473 626 901 55 3136 973 4219 27 499
- 5228 95 538 6174 842 990 7673 754 57
- 85 837 8768 851 71 918 73 9420 10515
- 61 704 860 11006 286 432 46 12050
- 113 473 849 13057 166 275 308 33 735
- 813 14197 290 550 653 917 15207 623
- 959 91 16459 812 941 17197 323 18046
- 85 255 338 431 683 716 19233 20137 96
- 765 21492 22043 379 699 23258 575 789
- 24593 665 25932 26061 924 93 27028
- 21 302 406 850 28286 360 29085 429
- 516 631 805 30005 448 655 714 847
- 31107 32518 37 735 924 32027 326 639
- 967 34165 67 237 58 489 35552 612 849
- 36600 66 37029 307 554 822 38301 829
- 39118 26 604 721 800 40414 551 41153
- 225 375 866 42776 43779 44405 16 816
- 45067 270 760 46065 317 727 47010 217
- 424 49881 929.

Wygrane po 50 zł.

- 11508 611 116557 648 117008 154 838
- 118099 158 204 301 119192 432.
- 120005 429 589 844 918 121322 506
- 90 840 12065 120 123083 386 909
- 124038 89 267 125319 937 126253
- 127004 233 625 727 128066 362 129200
- 173 504 76 695.
- 130394 413 820 131077 990 132023
- 315 133192 200 495 588 868 925 134521
- 36 959 81 135164 283 445 136037 356
- 67 747 137399 424 138535 976 139296
- 773 953.
- 140164 267 393 647 141533 670 818
- 142215 523 49 764 995 144760 83 880
- 145285 146423 627 147124 344 148165
- 183 207 381 674 149095 111 774 76
- 150037 399 474 564 660 730 51284
- 725.
- 152735 153756 821 977 155380 677
- 156014 64 103 279 320 583 709
- 157377 625 833 158214 352 159183
- 294 406 81 40 627 768 982 160449
- 914 161405 648 799 162000 561 606
- 76 780 168260 76 808 438 164275 463
- 165266 992 473 89 166107 261 448 618
- 839 167129 327 587 168233 766 96
- 169192 278 981
- 170007 08 68 211 844 584 723 915
- 171050 726 806 172181 668 780 925
- 30 59 173087 46 146 438 55 83 174579
- 679 719 175747 176463 574 759
- 177045 112 358 499 758 68 178030
- 286 420 28 787 865 179024 172 998
- 180548 181075 575 601 965 182906
- 183566 65 184007 241 70 826 936

Wygrane po 50 zł.

- 70094 542 655 64 71286 360 572 995
- 72038 223 83 576 761 915 73111 63
- 417 875 961 74149 651 887 933 75022
- 86 282 338 514 644 76102 358 77 419
- 811 78 88 960 77005 67 96 78149 320
- 429 524 44 630 70 432 36 79161 415
- 854 80066 187 307 670 972 96 81231
- 562 671 82346 426 574 667 98 83112
- 216 967 84001 151 337 555 72 791 898
- 85812 86336 429 36 515 847 908 87117
- 477 792 88109 15 77 846 89002 551
- 671 714 46.
- 90218 308 31 58 507 49 988 91157 340
- 529 62 675 856 92057 98 904 930779
- 102 203 38 469 591 780 879 94432 520
- 743 944 95323 849 980 96130 238 359
- 476 688 787 97020 273 409 514 716 48
- 836 942 93130 566 712 30 99051 228
- 339 481 603.
- 100049 348 527 71 101109 241 81 343
- 471 801 102009 36 64 423 635 80 90
- 103405 17 346 749 104079 118 245 550
- 600 704 50 67 105286 91 360 579
- 106156 61 524 880 950 107091 179 283
- 346 825 997 108033 291 445 553 965
- 109054 68 273 320.
- 110151 592 806 111003 159 263 787
- 849 59 112009 165 460 571 689 113314
- 56 436 91 649 89 780 801 930 114016
- 147 52 408 506 670 72 707 115444 599
- 116039 657 941 117076 202 368 118322
- 95 578 832 119409 63 502 30.
- 120033 177 388 484 915 121036 99
- 223 314 473 599 775 122161 201 940
- 123076 198 202 620 721 124035 157 255
- 321 74 437 530 67 760 64 125231 679
- 716 852 126316 94 628 42 127207 397
- 546 582 921 56 74 128443 597 927 897
- 900 129326 465 603.
- 130988 131000 70 291 520 30 67 712
- 13 827 932 132069 77 178 404 884 905
- 133137 237 569 600 713 883 134399
- 509 606 63 97 942 135209 47 474 705
- 40 812 999 136073 161 537 677 965
- 137098 166 459 953 73 843 138226 322
- 711 139209 12 559 627.
- 140341 141099 144 48 552 768 812
- 29 142271 582 143174 563 868 927
- 144170 295 305 414 564 145220 370 96
- 800 494 604 860 19166 984 20388 68
- 762 936 78 21008 55 751 22198 470
- 800 23052 90 691 24584 25389 650
- 848 26271 870 437 27095 248 68 82
- 487 627 985 28565 698 29277 30084
- 108 82 240 401 524 85 770 31452 782
- 880 32717 909 83215 978 80 34458
- 766 818 85293 417 86082 80 202
- 89773 40008 149 282 469 548 866
- 41661 42158 695 48172 901 44099 310
- 868 86
- 46012 749 918 47370 48000 623 79
- 758 49178 50054 586 860 63 51200 418
- 25 647 52265 425 562 967 53043 54621
- 35031 850 56467 784 832 57026 344
- 580 635 58070 694 857 93 934 59873
- 60239 678 61204 62071 604 739 60
- 63009 15 110 312 673 93 64182 288 461
- 858 65970 72 62622 951 67092 357
- 68245 523 43 69009 77 288 631 71531
- 930 72419 688 927 73092 369 573 909
- 74394 75314 990 944 76048 462 652
- 77677 78046 71 79036 541 71 792 81406
- 97 539 82701 921 95 83047 332 810 83
- 84225 85160 505 727 85 86191 443 934
- 87602 88083 383 89231 44 313 858
- 90682 743 91236 92536 718 93073
- 986 95715 96915 55 91 97318 698 830
- 98032 250 356 741 987 99246 349 566
- 100096 237 962 101442 800 98 102460
- 582 103012 724 104087 285 452 739
- 927 63 105203 991 106144 213 470 763
- 893 958 107735 108821 102993 488 647
- 110207 394 828 111230 395 122019
- 111 296 429 81 113450 708 29 114103
- 868 115093 574 116023 157 245 391

Wygrane po 50 zł.

- 10096 632 11048 889 921 12546 14799
- 968 15819 16811 17217 524 921 18561
- 728 19918 20297 21434 881 902 23655
- 26527 27042 44 204 465 827 28422
- 860 29070 810 81 50 30694 31289 849
- 33412 854 34754 36506 37411 740
- 37890 39898 834 40682 41025 60 660
- 44424 872.
- 45244 413 949 46592 47574 48209
- 49002 41 606 874 50754 857 51292 406
- 53199 753 54050 576 55795 56644 57713
- 9020 40 384 643 94 60487 61386 690
- 63907 64027 9775 65177 787 868 946
- 66225 64246 793 68198 69004 9 321
- 70119 71268 72774 74952 75121 91 470
- 560 79519 56 71 645 857 80540 81501
- 919 83258 461 681 84132 401 85124 68
- 916 86916 87714.
- 90848 941 85 9218 94533 90704 500
- 96377 885 992 98364 100554 81 101529
- 102370 103039 104903 105218 97 575
- 601 106354 416.
- 110091 111583 112141 113091 399
- 426 83 116390 117036 118081 150 795
- 119204 551 811 120007 282 510 946
- 121712 122332 585 126652 127185
- 128455 129891 130672 131122 326 679
- 133549 135204 136162 1461 687 957
- 137210 139415.
- 140663 141244 142421 143816 453
- 144586 967 145028 148228 700 984 98
- 151636 152808 81 153177 283 155676
- 886 156254 812 86 585 610 795
- 157017 137 50 930 92 158304 159320
- 160105 93 437 568 161139 280 597
- 637 162865 163220 164221 920 165667
- 618 166072 879 995 167668 169710
- 171281 172196 851 174160 175162
- 177407 178125 928 179208 803 180380
- 82009 978 188349 184979

III ciągnięcie

Wiadomości ze Śląska

Studenci górniczy przeciw obozom pracy

Przed kilku dniami odbył się wiec studentów Akademii Górniczej w Krakowie w sprawie praktyk wakacyjnych. W roku ubiegłym zostały zorganizowane po raz pierwszy na szerszą skalę Obozy Przysposobienia Wojskowo - Przemysłowego dla Studentów Średnich i Wyższych Szkół Technicznych. Obozy te ze względu na fałszywe postawienie problemu praktycznego uzupełnienia wiedzy teoretycznej przy równoczesnej wadliwej i niedbałej ich organizacji, okazały się najzupełniej nieodpowiedniami dla studentów Akademii Górniczej.

W obecności rektora Akademii Górniczej i kuratora Stow. Stud. Ak. Gór., prof. Goetla, przez aklamację uchwalono rezolucję, w której studenci m. in. stwierdzają, że:

1) Obozy Przysposobienia Przemysłowego w żadnym wypadku nie mogą zapewnić uczestnikom racjonalnego odbywania praktyk.

Skargi śląskich powstańców

Zarząd grupy Zw. Powstańców Śląskich w N. Bytomiu przysłał nam list z prośbą o zamieszczenie, w którym żali się, że prawdziwi powstańcy są dyskutowani przez „gorolów” i „germanów”. W liście tym czytamy:

„Zachodzą u nas ciągle jeszcze wypadki w przemyśle, że urzędnicy pozostali z czasów niemieckich, uciskają podwładnych Polaków, a przeważnie powstańców. Tak i u nas są tacy, co jeszcze niedawno śpiewali „Deutschland über alles” i posyłali swe dzieci do szkoły mniejszościowej. Dziś natomiast występowały do różnych związków polskich, jak „Zw. Weteranów” i innych, jeden zaś, niejaki Józef Swaczyna, dozorca, wcisnął się nawet do Z.O.K.Z.”

W dalszym ciągu piszą powstańcy z N. Bytomia, że tenże Swaczyna proteguje swoich, a krzywdzi Polaków. Niedaw-

2) Obozy Przysposobienia Przemysłowego godzą bardzo dotkliwie w moralną i materialną stronę życia studentów Akademii Górniczej.

3) Zebrani, opierając się na wynikach, jakie dały Obozy Przysposobienia Przemysłowego dla studentów Akademii Górniczej w r. 1933 i 1934, zwracają się do pana rektora z gorącą prośbą o poczynienie wszelkich starań, by wzorem lat ubiegłych wszyscy studenci Akademii Górniczej, bez względu na zaawansowanie w studjach, nie wyłączając roku I-szego, mieli możliwość swobodnego odbywania praktyk indywidualnych.

Mając powyższe na względzie, zebrani żądają przywrócenia praktyk indywidualnych i postanawiają **solidarnie nie korzystać** w przyszłości w żadnym wypadku z praktyk przydzielanych w ramach Obozów Przysposobienia Przemysłowego.

Z ruchu robotniczego w Bielszowicach

Odbyło się tu Walne Zebranie C.Z.G., które zagał tow. Stefan Kruzel. Przed przystąpieniem do porządku dziennego, uczczono pamięć zmarłego nestora Socjalizmu Bolesława Limanowskiego. Licznie zebrani towarzysze wysłuchali stojąc pięknych słów tow. Kruzela. Po sprawozdaniu Zarządu i udzieleniu absolutorium, przystąpiono do wyboru nowego Zarządu, który ma następujący skład: Prez. Stefan Kruzel, zastępca Krawiec Alojzy, sekretarz Stanek Leopold, zast. Jochimski Jan, kasjer Morgała Roman, zast. Buczek Hubert. Rewizorzy: Marek Jan, Kula Robert, Piorecki Ryszard. Ławnik ze strony bezrobotnych Jasiulek Eryk. Referat wygłosił tow. Jezusek. Następnie dał sprawozdanie z konf. C. Z. G. Po dyskusji zamknięto zebranie.

Dyrekcja Policji w Katowicach podaje do publicznej wiadomości, że dnia 23 lutego 1935 r. w godzinach od 8—15 odbędzie się ostre strzelanie artylerji w rejonie, zakreślonym linią: Kokociniec — Panewnik — Stara Kuźnica — Smilowice — Reta — Kamionka — Kokociniec.

W związku z powyższym zostaną drogi, przechodzące przez opisany rejon, zamknięte i na ten czas wszelki ruch w lasach wstrzymany. Ostrzega się ludność przed niebezpieczeństwem, grożącym w wypadku przebywania w rejonie strzelania, a w szczególności w lasach.

Odroczona decyzja w sprawie huty „Batorego”

U kom. demobilizacyjnego odbyła się wczoraj konferencja w sprawie wniosku dyrektora huty „Batory” o stornusowanie 250 robotników z walcowni cienkiej blachy.

Przewodniczący Rady Zakładowej Ciudaj stwierdził, że wniosek huty jest niemiaraodajny. Wobec tego — oświadczył

Z ruchu robotniczego w Bielszowicach

Odbyło się tu Walne Zebranie C.Z.G., które zagał tow. Stefan Kruzel. Przed przystąpieniem do porządku dziennego, uczczono pamięć zmarłego nestora Socjalizmu Bolesława Limanowskiego. Licznie zebrani towarzysze wysłuchali stojąc pięknych słów tow. Kruzela. Po sprawozdaniu Zarządu i udzieleniu absolutorium, przystąpiono do wyboru nowego Zarządu, który ma następujący skład: Prez. Stefan Kruzel, zastępca Krawiec Alojzy, sekretarz Stanek Leopold, zast. Jochimski Jan, kasjer Morgała Roman, zast. Buczek Hubert. Rewizorzy: Marek Jan, Kula Robert, Piorecki Ryszard. Ławnik ze strony bezrobotnych Jasiulek Eryk. Referat wygłosił tow. Jezusek. Następnie dał sprawozdanie z konf. C. Z. G. Po dyskusji zamknięto zebranie.

Dyrekcja Policji w Katowicach podaje do publicznej wiadomości, że dnia 23 lutego 1935 r. w godzinach od 8—15 odbędzie się ostre strzelanie artylerji w rejonie, zakreślonym linią: Kokociniec — Panewnik — Stara Kuźnica — Smilowice — Reta — Kamionka — Kokociniec.

W związku z powyższym zostaną drogi, przechodzące przez opisany rejon, zamknięte i na ten czas wszelki ruch w lasach wstrzymany. Ostrzega się ludność przed niebezpieczeństwem, grożącym w wypadku przebywania w rejonie strzelania, a w szczególności w lasach.

komisarz demobilizacyjny — że odracza wydanie decyzji aż do zbadania sytuacji na miejscu, co nastąpi w dn. 27 b. m.

Co usłyszymy w radio ?

SOBOTA, 23 LUTEGO.
6.48 Muzyka. — 6.52 Gimnastyka. — 7.07 Muzyka z płyt. — 7.15 Dziennik poranny. — 7.25 Muzyka z płyt. — 7.35 Chwilka pań domu. — 7.40 Program. — 7.58 Koncert reklamowy. — 11.57 Sygnał czasu. — 12.00 Hejnał. — 12.03 Wiadomości meteor. — 12.05 Przegląd Prasy. — 12.10 Koncert popularny. — 13.00 Dziennik południowy. — 13.05 Zespół harmonistów Wł. Kaczyńskiego i E. Goska. — 15.30 Wiadomości o eksporcie polskim. — 15.35 Przegląd giełdowy. — 15.45 Płyty. — 16.30 „Teatr Wyobraźni” nadaje słuchawisko dla dzieci p. t.: „Baśń o złotej rybce” — B. Hertz. — 17.00 Koncert zespołu Serebryńskiego. — 17.50 Trudności życia towarzyskiego. — 18.00 Przegląd wydawnictw rolniczych. — 18.10 Życie stolicy. — 18.15 Recital fortepianowy. — 18.45 W zagłębiu naftowym. — 19.00 Duety w wykonaniu Kamy Norskiej. — 19.20 „W stolicy Pampuchów — Lublińcu” — odczyt z cyklu „Miasta i miasteczka polskie”. — 19.30 Utwory na wiolonczelę. — 19.45 Program. — 19.50 Wiadomości sportowe. — 20.00 Mozaika karnawałowa. — 20.45 Dziennik wieczorny. — 20.55 Jak pracujemy w Polsce. — 21.00 „W muzykalnej rodzinie — kiedy jeszcze nie było radja”. — 21.45 Problemy społeczne w naszej liryce. — 22.00 Koncert reklamowy. — 22.15 Muzyka taneczna. — 23.00 Wiadomości meteorologiczne. — 23.05 Kukułka wileńska. — 23.35 Muzyka taneczna. — 24.00 Muzyka taneczna.

P. Mościcki

Państwowe zakłady przemysłowe w Cieszynie otrzymały nowego zarządcę przmysłowego w osobie p. dyr. Mościckiego.

Uwaga członkowie Związku Lokatorów w Siemianowicach

Z dniem 15 lutego r. b. odwołano ze stanowiska sekretarza naszego Związku p. Pluskwikę Józefa.

Wobec tego komunikujemy, że od tego dnia nie jest Pluskwiką upoważniony do występowania imieniem Związku.

Zamiast p. Pluskwikę załatwia wszystkie sprawy lokatorskie p. Pionka Wincenty.

Godziny porad odbywają się w każdy poniedziałek i piątek od godz. 17—19-ej w lokalu p. Moronia w Siemianowicach. Zarząd.

Wykolejony parowóz

W Bytomiu wykoleił się parowóz z polskiego pociągu, spowodował fałszywego nastawienia zwrotnicy przez kolejarza niemieckiego.

Parowóz jest uszkodzony, oliar w ludziach, na szczęście, nie było.

Repertuar

TEATR POLSKI
Wtorek, 26 lutego — Koncert symfoniczny o godz. 20-ej.
Środa, 27 lutego — Koncert Deli Lipiński o godz. 20-ej.
Czwartek, 28 lutego — „Małżeństwo jakich mało” o godz. 20-ej.
TEATR REWJOWY „RARYTAS” — KATOWICE. Dziś premiera p. t. „Numer w numer” z gościnnym występem znakomitego artysty włoskiego Nicola Lupo oraz Leo Fuksa i całego zespołu. Na program składają się między innymi następujące punkty: Kto pierwszy, Senny Boy, Biuro Goldfingera, Jola, Walc Wiosny, Eleonora.
Nicola Lupo wykonuje m. in. 30 postaci w jednej osobie oraz imituje najwybitniejszych dyrygentów i kompozytorów całego świata. Na specjalne wyróżnienie zasługuje wykonanie przez niego samego całego aktu „W restauracji”.
Codziennie dwa przedstawienia: o godz. 7.15 i 9.15 wieczorem, w niedzielę i święta trzy przedstawienia: o godz. 5 po poł., 7.15 i 9.15 wieczorem.

W Zagłębiu Dąbrowskiem

Zwierzęca zemsta na robotniku

W sądzie okręgowym w Sosnowcu odbył się proces przeciw Marjanowi Lisowi, zabójcy robotnika kop. „Saturn”, s. p. Ludwika Koprowskiego. Na ławie oskarżonych zasiadł również brat Lisa 31-letni Stefan, Bolesław Smółka i Wincenty Redel. Krwawa napaść na Koprowskiego nastąpiła w Grodźcu. Koprowski jechał rano do pracy na rowerze. W pewnej chwili zza muru, okalającego ogród p. Ciechanowskich, wyskoczyło czterech uzbrojonych w siekiery i pałki osobników i zastąpiło mu drogę. W mgnieniu oka Koprowski leżał zmasakrowany na ziemi z głęboką raną w głowie od uderzenia siekiera. Działo się to tak szybko, iż nie mogło być mowy o tem, by Koprowski dał napastnikom, którymi byli Marjan Lis i współoskarżeni, jakikolwiek powód do pobicia go. Co skłoniło Lisa i jego towarzyszy do krwawej rozprawy z Koprowskim, niewiadomo. Nie ustalono tego śledztwo, a trudno przypuścić, by ludzie trzeźwi dopu-

ścili się tak potwornej zbrodni i to w tak bandycki sposób. Nie na tem koniec. Kiedy ciężko ranny Koprowski, do włóki się do domu resztkami sił, szedł — zaraz potem podtrzymywany przez brata do ambulatorium Lis i jego kompanowie napadli na niego powtórnie. O bestjalstwie z jakim zmasakrowali swą ofiarę, świadczy fakt, że Koprowski, prócz szeregu ran na całym ciele, doznał połamania palców u rąk.

Władze zawiadomione o krwawym zajściu, nie zastały już na miejscu Koprowskiego, którego przewieziono do szpitala. Na miejscu pozostała tylko kałuża krwi, rower Koprowskiego oraz narzędzia, z którymi dążył do pracy. Koprowski po długich męczarniach zmarł. Rozprawa przeciwko krwawym oprawcom trwała do późnego wieczora. Marjan Lis i Bolesław Smółka skazani zostali po 3 lata więzienia, pozostali — uniewinnieni.

To konserwatyści się przeżyli a nie partje polityczne

Wicepremier Baldwin oświadczył, że Rząd nie projektuje rozwiązania parlamentu przed terminem ustawowym (nie można się temu dziwić). Pogłoski o wyborach w roku bieżącym są niezgodne z prawdą. Baldwin wskazał, że dawne partje polityczne przeżyły się i że utrzymanie gabinetu „jedności narodowej” jest koniecznością życiową (?). Stron-

nictwo konserwatywne — zaznaczył Baldwin — nie mogłoby osiągnąć absolutnej większości.

Tyle agencja. My bardzo wątpimy, czy szyk „Jedności Narodowej” pomoże p. Baldwinowi. On to zresztą sam czuje i dlatego nie kwapi się do nowych wyborów.

Starcia pomiędzy robotnikami a faszystami w Paryżu

Pomiędzy robotnikami socjalistycznymi i komunistycznymi z jednej strony, a zwolennikami faszystowskiej organizacji „Croix du feu” doszło w ubiegły wtorek do ostrych starć na przedmieściu Villejuif w Paryżu.

Pułkownik de la Rocque, który oświadczył brał udział w manifestacji faszystów, został przez robotników wygwizdany. Policja musiała torować pułkownikowi drogę do samochodu, którym szybko odjechał do domu.

Zmniejsza się bezpieczeństwo pracy

Według obliczeń statystycznych wzrosła bardzo znacznie ilość nieszczęśliwych wypadków w kopalniach. Na terenie G. Śląska i Zagł. Dąbrowskiego zdarzyło się od stycznia b. r. 21 ciężkich wypadków, które pociągnęły za sobą 40 ofiar. Na terenie biedaszybów zdarzyło się w ciągu ostatnich 6 miesięcy 160 wypadków. Na kopalniach było 17 zabitych i 13 ciężko rannych, na biedaszybach 81 zabitych i 80 rannych.

Socjaliści przed sądem

Sąd w Sosnowcu rozpatruje sprawę przeciwko socjalistom z Strzemieszyc, którzy mieli w dniu 1 maja 1932 r. starcie z policją.

Demonstranci w liczbie 3000 osób udali się przed fabrykę w Strzemieszycach, gdzie zatrzymał ich oddział policji uzbrojonej. W toku rozpędzenia manifestantów podobno obrzucono policję kamieniami. Policja zaczęła strzelać w tłum, raniąc ciężko dwie osoby. Następnie przeprowadziła policja aresztowania, za trzymując kilka osób. Rozprawa potrwa kilka dni.

Tarcia na Węgrzech

Konflikt trwający od szeregu tygodni pomiędzy delegatem węgierskim do Ligi Narodów Tiborem Eckhardtem a przywódcą partji rządowej Bethlenem przybrał w ciągu ostatnich dni ostre formy.

Jak wiadomo, Eckhardt został odwołany z Ligi Narodów wskutek intryg Bethlena. Eckhardt wraz ze swoją partją nie zależnych rolników przeszedł do bardziej ostrej opozycji. W jednej z wygłoszonych ostatnio mów oświadczył on, że utrzymująca się od 15 lat przy władzy większość parlamentarna osiągnięta została nie z woli narodu, lecz drogą korupcji, gwałtu i oszustw. Hr. Bethlen nie ma prawa uprawiać polityki, dopóki nie odczyści się z tych zarzutów.

Partja rządowa te enuncjacje Eckhardta bierze za podstawę do wytoczenia Eckhardtowi sprawy karnej.

Lew w lamparciej skórze

Londyński Ogród Zoologiczny ma dość liczną grupę lwów, których większość korzysta z obszernych wybiegów, a tylko kilka wyjątkowo niepewnych egzemplarzy przebywa w klatkach. W jednej z tych klatek rozebrała się w tych dniach tragicznie, o której bywalcy londyńskiego Zoo opowiadają, co następuje:

Podczas przerwy obiadowej, gdy służba spożywała obiad w jadalni, usłyszała nagle jakieś niezwykle odgłosy, dochodzące z lwiej klatki. Pośpieszono na miejsce i oczom służby przedstawił się następujący widok. Pośrodku klatki siedział oswojony król pustyni, przyglądając się lwicy, która wystraszona skakała dookoła swego królewskiego małżonka, wyraźnie stroniąc od niego i starając się trzymać się jaknajdalej. Ale i lew nie miał zwykłego wyglądu. Jego jednobar-

wna sierść oraz grzywa nosiły jakiegoś czarne plamy, czyniąc lwa podobniejszym do lamparta.

Służba uchyliła przejście do sąsiedniej klatki, do której jednym skokiem przedostała się lwica, zasztywniając się w najdalszy kąt. Lew pozostał nadal spokojnie na swym miejscu, nie pojmując zachowania się swej królewskiej małżonki.

Dopiero po bliższym obejrzeniu lwa służba Zoo zorientowała się, o co chodzi. Tego dnia rano pomalowano pręty klatki czarną farbą olejną, a gdy lew otarł się kilkakrotnie o pręty, tak się wysmarował, że rodzona żona go nie poznała.

Przypadek chciał, że ta mimowolna maskarada zdarzyła się podczas karnawału, ale widocznie poczciwe zwierzęta nie znają jeszcze ani maskarad, ani sztuki maskowania się.

Odbudowa biblijnego raju

Rząd Iraku powziął zarówno śmiałe, jak i niezwykle postanowienie. Mianowicie postanowiono tę okolicę, gdzie według uczonych miał znajdować się raj biblijny, znowu zamienić w kwitnący ogród. Obecnie miejsce to, gdzie rzekomo znajdował się miał biblijny ogród Eden, jest spalona przez słońce pustynią, przez nikogo nie zamieszkaną. Tylko gdzieś tam zdarza się mała oaza ze źródłem wody tryskającym z pod ziemi. Rząd Iraku chce poświęcić milion funtów, aby miejscu, gdzie pierwsi ludzie popełnili pierwszy grzech, przywrócić jego dawny wygląd.

Roboty powierzono wielkiej firmie an-

gielskiej, która projektuje szereg prac irygacyjnych, pom. in. połączenie kanałem rzeki Tygrys ze strumieniem Szotel-Gharaf, przepływającym przez środek Iraku do miasta Ur, które było ongi najwybitniejszym centrum państwa chaldejskiego, a obecnie wstawiło się historycznymi wykopaliskami, jakie w okolicy Ur wydobyto.

Projektodawcy spodziewają się, że w ciągu trzech lat uda im się obrócić spaloną pustynię w nowy raj na ziemi. Istnieje jednak obawa, że o prawo do tego zakątka ziemi zgłoszą swe pretensje wszyscy sukcesorowie Adama i Ewy w prostej linii.

To byłoby b. zabawne, gdyby nie było tak tragiczne

Sztab generalny wojsk boliwijskich ogłosił komunikat, iż na odcinku Villamontes wojska boliwijskie odparły z powodzeniem trzy ataki wojsk paragwajskich, przyczem Paragwajczycy ponieśli poważne straty. Poległo podobno 5000 żołnierzy paragwajskich.

Teraz czekamy na komunikat o „zwy- cięstwach” paragwajskich...

Robotnicy popierajcie swoje pismo codzienne